Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1215/2012,**

annettu 12 päivänä joulukuuta 2012,

tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla

(uudelleenlaadittu)

(EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 542/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014	L 163	1	29.5.2014

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1215/2012,

annettu 12 päivänä joulukuuta 2012,

tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla

(uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 67 artiklan 4 kohdan ja 81 artiklan 2 kohdan a, c ja e alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komissio antoi 21 päivänä huhtikuuta 2009 kertomuksen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ([3]) soveltamisesta. Kertomuksessa todettiin, että kyseinen asetus toimii yleisesti ottaen tyydyttävästi, mutta että olisi suotavaa parantaa eräiden sen säännösten soveltamista, helpottaa edelleen tuomioiden vapaata liikkuvuutta ja tehostaa oikeussuojan saatavuutta. Koska mainittuun asetukseen on tehtävä lukuisia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Brysselissä 10 ja 11 päivänä joulukuuta 2009 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi uuden monivuotisen ohjelman ”Tukholman ohjelma – Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten” ([4]). Tukholman ohjelmassa Eurooppa-neuvosto katsoi, että ohjelman voimassaoloaikana olisi jatkettava kaikkien välitoimenpiteiden (eksekvatuurimenettelyn) poistamisprosessia. Samalla eksekvatuurimenettelyn poistamiseen olisi liitettävä myös joitakin takeita.

(3) Unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta muun muassa helpottamalla oikeussuojan saatavuutta erityisesti yksityisoikeudellisissa asioissa tuomioistuimessa annettujen päätösten ja muiden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen avulla. Tällaisen alueen

([1]) EUVL C 218, 23.7.2011, s. 78.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. marraskuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, annettu 6. joulukuuta 2012.
([3]) EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.
([4]) EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

▼B

luomiseksi asteittain unionin on määrä hyväksyä toimenpiteitä, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia, erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan sitä edellyttäessä.

(4) Eräät tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista koskevien kansallisten sääntöjen väliset erot vaikeuttavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Säännökset, joiden avulla voidaan yhdenmukaistaa tuomioistuimen toimivaltaa siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa koskevat säännöt ja varmistaa, että jäsenvaltiossa annetut tuomiot tunnustetaan ja pannaan täytäntöön nopeasti ja yksinkertaisin menettelyin, ovat välttämättömiä.

(5) Tällaiset säännökset kuuluvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklassa tarkoitetun yksityisoikeudellisia asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön piiriin.

(6) Siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden vapaan liikkuvuuden tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeellista ja asianmukaista, että tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt annetaan velvoittavalla unionin säädöksellä, jota sovelletaan sellaisenaan.

(7) Euroopan yhteisöjen silloiset jäsenvaltiot tekivät Brysselissä 27 päivänä syyskuuta 1968 Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 220 artiklan neljännen luetelmakohdan mukaisesti yleissopimuksen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla, jota on sittemmin muutettu yleissopimuksilla uusien jäsenvaltioiden liittyessä kyseiseen yleissopimukseen ([1]), jäljempänä ’vuoden 1968 Brysselin yleissopimus’. Euroopan yhteisöjen silloiset jäsenvaltiot ja tietyt EFTA-valtiot tekivät Luganossa 16 päivänä syyskuuta 1988 yleissopimuksen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla ([2]), jäljempänä ’vuoden 1988 Luganon yleissopimus’, joka on rinnakkainen vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksen kanssa. Vuoden 1988 Luganon yleissopimusta alettiin soveltaa Puolaan 1 päivänä helmikuuta 2000.

(8) Neuvosto antoi 22 päivänä joulukuuta 2000 asetuksen (EY) N:o 44/2001, jolla korvataan vuoden 1968 Brysselin yleissopimus Tanskaa lukuun ottamatta kaikkien jäsenvaltioiden Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien alueiden osalta. Yhteisö teki neuvoston päätöksellä 2006/325/EY ([3]) Tanskan kanssa sopimuksen, jolla varmistettiin asetuksen (EY) N:o 44/2001 säännösten soveltaminen Tanskassa. Vuoden 1988 Luganon yleissopimusta tarkistettiin tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla Luganossa 30 päivänä lokakuuta 2007 yhteisön, Tanskan, Islannin, Norjan ja Sveitsin välillä allekirjoitetulla yleissopimuksella ([4]), jäljempänä ’vuoden 2007 Luganon yleissopimus’.

([1]) EYVL L 299, 31.12.1972, s. 32, EYVL L 304, 30.10.1978, s. 1, EYVL L 388, 31.12.1982, s. 1, EYVL L 285, 3.10.1989, s. 1, EYVL C 15, 15.1.1997, s. 1. Konsolidoitu toisinto, ks. EYVL C 27, 26.1.1998, s. 1.
([2]) EYVL L 319, 25.11.1988, s. 9.
([3]) EUVL L 120, 5.5.2006, s. 22.
([4]) EUVL L 147, 10.6.2009, s. 5.

▼B

(9) Vuoden 1968 Brysselin yleissopimusta sovelletaan edelleen niillä jäsenvaltioiden alueilla, jotka kuuluvat kyseisen yleissopimuksen alueelliseen soveltamisalaan ja joihin tätä asetusta ei sovelleta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 355 artiklan nojalla.

(10) Tämän asetuksen soveltamisalan olisi katettava kaikki tärkeimmät siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat lukuun ottamatta tiettyjä selkeästi määriteltyjä asioita, erityisesti elatusvelvoitteita, jotka olisi suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, koska toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa on annettu 18 päivänä joulukuuta 2008 neuvoston asetus (EY) N:o 4/2009 ([1]).

(11) Tässä asetuksessa jäsenvaltioiden tuomioistuinten olisi käsitettävä myös usean jäsenvaltion yhteiset tuomioistuimet, kuten Beneluxmaiden tuomioistuin, sen käyttäessä toimivaltaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Tällaisten tuomioistuinten antamat tuomiot olisi näin ollen tunnustettava ja pantava täytäntöön tämän asetuksen mukaisesti.

(12) Tätä asetusta ei olisi sovellettava välimiesmenettelyyn. Tämän asetuksen säännökset eivät saisi estää jäsenvaltion tuomioistuinta asiassa, josta asianosaiset ovat tehneet välityssopimuksen, kansallisen lakinsa mukaisesti osoittamasta asianosaisia välimiesmenettelyyn, keskeyttämästä asian käsittelyä tai hylkäämästä kannetta taikka tutkimasta, onko välityssopimus mitätön, pätemätön tai mahdoton täyttää.

Tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia tämän asetuksen sääntöjä ei olisi sovellettava jäsenvaltion tuomioistuimen antamaan ratkaisuun siitä, onko välityssopimus mitätön, pätemätön tai mahdoton täyttää, riippumatta siitä, onko tuomioistuin päättänyt asiasta pääasiana vai erillisenä kysymyksenä.

Jos jäsenvaltion tuomioistuin on kuitenkin tämän asetuksen tai kansallisen lain mukaista toimivaltaansa käyttäessään todennut, että välityssopimus on mitätön, pätemätön tai mahdoton täyttää, tämä ei saisi sulkea pois tuomioistuimen asiakysymyksessä antaman tuomion tunnustamista ja mahdollista täytäntöönpanoa tämän asetuksen mukaisesti. Sanotun ei pitäisi rajoittaa jäsenvaltioiden tuomioistuimen toimivaltaa päättää välitystuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ulkomaisten välitystuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta New Yorkissa 10 päivänä kesäkuuta 1958 tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä ’vuoden 1958 New Yorkin yleissopimus’, mukaisesti, koska kyseinen yleissopimus on ensisijainen tähän asetukseen nähden.

Tätä asetusta ei olisi sovellettava kanteeseen tai liitännäiseen menettelyyn, joka koskee erityisesti välitystuomioistuimen asettamista, välimiesten toimivaltuuksia, välimiesmenettelyn kulkua tai muita tällaiseen menettelyyn liittyviä seikkoja, eikä kanteeseen tai tuomioon, joka koskee välitystuomion kumoamista tai uudelleentarkastelua, sitä koskevaa muutoksenhakua taikka sen tunnustamista tai täytäntöönpanoa.

([1]) EUVL L 7, 10.1.2009, s. 1.

▼B

(13) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla asioilla on oltava liittymä jäsenvaltion alueeseen. Tuomioistuimen toimivaltaa koskevia yhteisiä sääntöjä olisi lähtökohtaisesti sovellettava, kun vastaajalla on kotipaikka jäsenvaltiossa.

(14) Vastaajaan, jolla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa, olisi pääsääntöisesti sovellettava sen jäsenvaltion alueella sovellettavia tuomioistuimen toimivaltaa koskevia kansallisia sääntöjä, jossa asia on pantu vireille.

Tiettyjä tuomioistuimen toimivaltaa koskevia tämän asetuksen sääntöjä olisi kuitenkin sovellettava vastaajan kotipaikasta riippumatta, jotta voidaan varmistaa kuluttajien ja työntekijöiden suojelu, turvata jäsenvaltioiden tuomioistuinten toimivalta tilanteissa, joissa niillä on yksinomainen toimivalta, ja kunnioittaa osapuolten sopimusvapautta.

(15) Tuomioistuimen toimivaltaa koskevien sääntöjen ennustettavuuden olisi oltava hyvä, ja niiden olisi perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan toimivaltainen tuomioistuin määräytyy pääsääntöisesti vastaajan kotipaikan perusteella. Vastaajan kotipaikan tuomioistuimen olisi aina oltava toimivaltainen, lukuun ottamatta joitakin tarkoin rajattuja tapauksia, joissa riita-asian kohteen tai osapuolten sopimusvapauden vuoksi jokin muu liittymäperuste on oikeutettu. Oikeushenkilöiden kotipaikka olisi määriteltävä itsenäisesti yhteisten sääntöjen avoimuuden lisäämiseksi ja toimivaltaristiriitojen välttämiseksi.

(16) Moitteettoman lainkäytön helpottamiseksi tai tuomioistuimen ja riita-asian läheisen liittymän vuoksi olisi oltava vaihtoehtoisia toimivaltaperusteita vastaajan kotipaikan mukaan määräytyvän toimivaltaperusteen lisäksi. Läheisellä liittymällä olisi taattava oikeusvarmuus ja vältettävä mahdollisuus siitä, että vastaaja haastetaan sellaisen jäsenvaltion tuomioistuimeen, johon hän ei kohtuudella ole voinut odottaa joutuvansa. Tämä on tärkeää erityisesti silloin, kun riita-asia koskee sopimukseen perustumattomia velvoitteita, jotka johtuvat yksityisyyden tai henkilöön liittyvien oikeuksien loukkauksesta, esimerkiksi kunnianloukkauksesta.

(17) Jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/7/ETY ([1]) 1 artiklan 1 alakohdassa määritellyn kulttuuriesineen omistajan olisi voitava tämän asetuksen nojalla panna vireille kulttuuriesineen takaisinsaantia omistuksen perusteella koskeva siviilikanne sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä tällainen kulttuuriesine sijaitsee asian vireillepanohetkellä. Tällaisten kanteiden vireillepano ei saisi vaikuttaa direktiivin 93/7/ETY nojalla vireille pantuihin kanteisiin.

(18) Vakuutus-, kuluttaja- ja työsopimusten osalta heikompaa osapuolta olisi suojeltava tuomioistuimen toimivaltaa koskevilla säännöillä, jotka ovat hänen etujensa kannalta yleisiä sääntöjä suotuisammat.

(19) Jollei tässä asetuksessa säädetyistä yksinomaista toimivaltaa koskevista perusteista muuta johdu, sopimuspuolten oikeutta sopia toimivaltaisesta tuomioistuimesta olisi kunnioitettava muissa sopimuksissa kuin vakuutus-, kuluttaja- ja työsopimuksissa, joissa sallitaan ainoastaan rajoitetumpi oikeus sopia tuomioistuimen toimivallasta.

([1]) EYVL L 74, 27.3.1993, s. 74.

▼B

(20) Kysymys jäsenvaltion tuomioistuimen tai tuomioistuinten toimivallan vahvistavan oikeuspaikkasopimuksen mitättömyydestä sen aineellisen pätevyyden suhteen olisi ratkaistava sen jäsenvaltion lain mukaisesti, jossa sopimuksessa nimetty tuomioistuin tai nimetyt tuomioistuimet sijaitsevat, mukaan lukien kyseisen jäsenvaltion lainvalintasäännöt.

(21) Lainkäytön yhdenmukaisuus edellyttää, että rinnakkaiset oikeudenkäynnit saadaan mahdollisimman vähiin ja että voidaan varmistaa, ettei eri jäsenvaltioissa anneta keskenään ristiriitaisia tuomioita. Olisi säädettävä selkeästä ja tehokkaasta järjestelmästä vireilläolon ja toisiinsa liittyvien kanteiden ratkaisemiseksi sekä vireilletuloajankohdan määrittämisessä esiintyvien kansallisten erojen välttämiseksi. Kyseinen ajankohta olisi tämän asetuksen soveltamista varten määritettävä itsenäisesti.

(22) Jotta voidaan lisätä yksinomaisten oikeuspaikkasopimusten tehokkuutta ja välttää vilpillinen taktikointi riita-asioissa, on kuitenkin tarpeen säätää poikkeuksesta yleiseen vireilläolosääntöön ja näin ottaa tyydyttävästi huomioon erityistilanne, jossa voi esiintyä rinnakkaisia oikeudenkäyntejä. Kyseessä on tilanne, jossa kanne on pantu vireille tuomioistuimessa, jota ei ole nimetty yksinomaisessa oikeuspaikkasopimuksessa, ja nimetyssä tuomioistuimessa pannaan myöhemmin vireille samojen asianosaisten välillä samaa asiaa koskeva kanne. Tällaisessa tapauksessa tuomioistuin, jossa kanne on ensin pantu vireille, olisi velvoitettava keskeyttämään asian käsittely heti kun kanne on pantu vireille nimetyssä tuomioistuimessa ja siihen saakka, kunnes viimeksi mainittu tuomioistuin toteaa, ettei se ole yksinomaisen oikeuspaikkasopimuksen nojalla toimivaltainen. Näin voidaan varmistaa, että kyseisessä tilanteessa nimetty tuomioistuin voi ensisijaisesti päättää sopimuksen pätevyydestä ja siitä, missä määrin sopimusta sovelletaan siinä vireillä olevaan riita-asiaan. Nimetyn tuomioistuimen olisi voitava jatkaa asian käsittelyä riippumatta siitä, onko tuomioistuin, jota ei ole nimetty, jo päättänyt asian käsittelyn keskeyttämisestä.

Tämän poikkeuksen ei olisi katettava tilanteita, joissa asianosaiset ovat tehneet keskenään ristiriitaisia yksinomaisia oikeuspaikkasopimuksia tai joissa kanne on ensin pantu vireille yksinomaisessa oikeuspaikkasopimuksessa nimetyssä tuomioistuimessa. Tällaisissa tapauksissa olisi sovellettava tämän asetuksen yleistä vireilläoloa koskevaa sääntöä.

(23) Tässä asetuksessa olisi säädettävä joustavasta järjestelmästä, jonka avulla jäsenvaltioiden tuomioistuimet voivat ottaa huomioon kolmansien valtioiden tuomioistuimissa vireillä olevat menettelyt, kiinnittäen erityistä huomiota siihen, voidaanko kolmannessa valtiossa annettu tuomio tunnustaa ja panna täytäntöön asianomaisessa jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion lain nojalla, sekä moitteettomaan lainkäyttöön.

(24) Asianomaisen jäsenvaltion tuomioistuimen olisi moitteettoman lainkäytön huomioon ottaessaan arvioitava kaikki käsiteltävänä olevan asian olosuhteet. Tällaisiin olosuhteisiin voivat kuulua tapauksen tosiseikkojen ja asianosaisten ja asianomaisen kolmannen valtion väliset liittymät, se, mihin vaiheeseen asian käsittely

▼B

kolmannessa valtiossa on edennyt siihen mennessä, kun asia tulee vireille jäsenvaltion tuomioistuimessa, sekä se, voidaanko kolmannen valtion tuomioistuimen odottaa antavan tuomion kohtuullisessa ajassa.

Arvioinnin piiriin voi kuulua myös se, onko kolmannen valtion tuomioistuimella kyseisessä tapauksessa yksinomainen toimivalta olosuhteissa, joissa jäsenvaltion tuomioistuimella olisi yksinomainen toimivalta.

(25) Väliaikaisten toimenpiteiden ja turvaamistoimien käsitteeseen olisi sisällyttävä esimerkiksi turvaamistoimet, joiden tarkoituksena on saada tietoja tai suojata todisteita teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY ([1]) 6 ja 7 artiklan mukaisesti. Siihen ei pitäisi sisältyä toimenpiteitä, jotka eivät ole luonteeltaan turvaamistoimia, kuten toimenpiteitä, joissa määrätään todistajan kuulemisesta. Sanotun ei pitäisi rajoittaa jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa 28 päivänä toukokuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001 ([2]) soveltamista.

(26) Keskinäinen luottamus lainkäyttöön unionissa oikeuttaa periaatteen, että jäsenvaltiossa annetut tuomiot olisi tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä. Myös tavoite vähentää rajat ylittävien riita-asioiden käsittelyyn kuluvaa aikaa ja kustannuksia oikeuttaa luopumisen täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta ennen täytäntöönpanoa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Jäsenvaltiossa annettua tuomiota olisi tämän vuoksi käsiteltävä niin kuin se olisi annettu vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

(27) Tuomioiden vapaan liikkuvuuden toteuttamiseksi jäsenvaltiossa annettu tuomio olisi tunnustettava ja pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa, vaikka se annetaan sellaista henkilöä vastaan, jolla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa.

(28) Jos tuomio sisältää toimenpiteen tai määräyksen, jota vastaanottavan jäsenvaltion laissa ei tunneta, kyseinen toimenpide tai määräys, siinä tarkoitetut oikeudet mukaan lukien, olisi mahdollisuuksien mukaan mukautettava tuon jäsenvaltion lain mukaiseksi toimenpiteeksi tai määräykseksi, jolla on vastaava vaikutus ja samanlainen tarkoitus. Kunkin jäsenvaltion olisi ratkaistava, miten ja kenen toimesta mukauttaminen toteutetaan.

(29) Toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion suora täytäntöönpano vastaanottavassa jäsenvaltiossa ilman täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista ei saisi vaarantaa puolustautumisoikeuksien kunnioittamista. Henkilön, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, olisi sen vuoksi voitava hakea tuomion tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymistä, jos hän katsoo jonkin tunnustamatta jättämistä koskevan perusteen täyttyvän. Tähän olisi sisällyttävä peruste, että hänellä ei ole ollut mahdollisuutta valmistautua vastaamaan asiassa, jos tuomio on annettu poisjäänyttä vastaajaa vastaan rikosprosessiin liittyvässä siviiliasiassa. Siihen olisi myös

([1]) EUVL L 157, 30.4.2004, s. 45.
([2]) EYVL L 174, 27.6.2001, s. 1.

▼B

sisällyttävä perusteet, joihin voidaan vedota vastaanottavan jäsenvaltion ja kolmannen valtion välillä vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksen 59 artiklan nojalla tehdyn sopimuksen perusteella.

(30) Asianosaisen, joka riitauttaa toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanon, olisi vastaanottavan jäsenvaltion oikeusjärjestelmän mukaisesti mahdollisuuksien mukaan voitava samassa menettelyssä vedota tässä asetuksessa säädettyjen kieltäytymisperusteiden lisäksi kansallisen lain mukaisiin kieltäytymisperusteisiin kyseisessä laissa vahvistettujen määräaikojen puitteissa.

Tuomion tunnustamisesta olisi kuitenkin kieltäydyttävä ainoastaan, jos yksi tai useampi tässä asetuksessa säädetyistä kieltäytymisperusteista täyttyy.

(31) Tuomion täytäntöönpanon riitauttamisen ollessa vireillä vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuinten olisi voitava tällaiseen riitauttamiseen liittyvän koko menettelyn ajan, mahdollinen muutoksenhaku mukaan lukien, sallia täytäntöönpanon jatkuminen rajoitettuna tai vakuuden asettamisen ehdolla.

(32) Jotta henkilölle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, voidaan ilmoittaa toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanosta, hänelle olisi kohtuullisessa ajassa ennen ensimmäistä täytäntöönpanotoimenpidettä annettava tiedoksi tämän asetuksen mukaisesti annettu todistus ja sen liitteenä tarvittaessa tuomio. Tässä yhteydessä ensimmäisellä täytäntöönpanotoimenpiteellä olisi tarkoitettava ensimmäistä täytäntöönpanotoimenpidettä tiedoksiannon jälkeen.

(33) Tämän asetuksen nojalla olisi varmistettava väliaikaisten toimenpiteiden ja turvaamistoimien vapaa liikkuvuus silloin, kun ne on määrännyt tuomioistuin, joka on toimivaltainen tutkimaan pääasian. Väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia, jotka tällainen tuomioistuin on määrännyt kutsumatta vastaajaa oikeudenkäyntiin, ei kuitenkaan olisi tunnustettava eikä pantava täytäntöön tämän asetuksen nojalla, paitsi jos toimenpiteen sisältävä tuomio on annettu vastaajalle tiedoksi ennen täytäntöönpanoa. Tämä ei saisi sulkea pois tällaisten toimenpiteiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa kansallisen lain mukaisesti. Jos väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet on määrännyt jäsenvaltion tuomioistuin, joka ei ole pääasiassa toimivaltainen, toimenpiteiden vaikutus olisi tämän asetuksen nojalla rajattava koskemaan vain kyseisen jäsenvaltion aluetta.

(34) Olisi varmistettava jatkuvuus vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksen, asetuksen (EY) N:o 44/2001 ja tämän asetuksen välillä, minkä vuoksi olisi säädettävä siirtymäsäännöksistä. Saman jatkuvuuden olisi koskettava myös Euroopan unionin tuomioistuimen tulkintaa vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksesta ja sen korvaavista asetuksista.

(35) Jotta jäsenvaltioiden tekemiä kansainvälisiä sitoumuksia kunnioitettaisiin, tämä asetus ei saisi vaikuttaa erityisiä oikeudenaloja koskeviin yleissopimuksiin, joiden osapuolia jäsenvaltiot ovat.

▼B

(36) Tämän asetuksen ei tulisi vaikuttaa sellaisten kahdenvälisten yleissopimusten ja sopimusten soveltamiseen, jotka kolmas valtio ja jäsenvaltio ovat tehneet ennen asetuksen (EY) N:o 44/2001 voimaantuloa ja jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimusten mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita.

(37) Jotta voidaan varmistaa, että tämän asetuksen mukaisen tuomioiden, virallisten asiakirjojen ja tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen tunnustamisen tai täytäntöönpanon yhteydessä käytettävät todistuslomakkeet pidetään ajan tasalla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen liitteisiin I ja II tehtäviä muutoksia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(38) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita ja erityisesti sen 47 artiklassa turvattua oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen.

(39) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(40) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja silloiseen Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti osallistuivat asetuksen (EY) N:o 44/2001 hyväksymiseen ja soveltamiseen. Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.

(41) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Tanskan mahdollisuutta soveltaa asetukseen (EY) N:o 44/2001 tehtyjen muutosten sisältöä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 19 päivänä lokakuuta 2005 tehdyn Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen sopimuksen ([1]) 3 artiklan mukaisesti,

([1]) EUVL L 299, 16.11.2005, s. 62.

▼B

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Sitä ei erityisesti sovelleta vero- tai tulliasioihin eikä hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä (*acta iure imperii*).

2. Tätä asetusta ei sovelleta

a) luonnollisten henkilöiden oikeudelliseen asemaan, oikeuskelpoisuuteen tai oikeustoimikelpoisuuteen eikä myöskään aviovarallisuussuhteisiin tai sellaisiin suhteisiin liittyviin varallisuussuhteisiin, joilla niihin sovellettavan lain mukaan katsotaan olevan avioliittoon verrattavia vaikutuksia;

b) konkurssiin, maksukyvyttömän yrityksen tai muun oikeushenkilön selvitysmenettelyyn, akordiin tai muihin niihin rinnastettaviin menettelyihin;

c) sosiaaliturvaan;

d) välimiesmenettelyyn;

e) elatusvelvoitteisiin, jotka johtuvat perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta;

f) perintöön ja testamenttiin, kuolemasta johtuvat elatusvelvoitteet mukaan lukien.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ’tuomiolla’ jokaista jäsenvaltion tuomioistuimen ratkaisua riippumatta siitä, kutsutaanko sitä tuomioksi, päätökseksi, täytäntöönpanomääräykseksi vai joksikin muuksi, samoin kuin oikeudenkäyntikuluja koskevaa tuomioistuimen virkamiehen päätöstä.

   Jäljempänä olevaa III lukua sovellettaessa ’tuomiolla’ tarkoitetaan myös väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia, jotka on määrännyt sellainen tuomioistuin, joka on tämän asetuksen nojalla toimivaltainen käsittelemään pääasian. Sillä ei tarkoiteta väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia, jotka tällainen tuomioistuin on määrännyt varaamatta vastaajalle tilaisuutta vastata asiassa, paitsi jos toimenpiteen sisältävä tuomio annetaan vastaajalle tiedoksi ennen täytäntöönpanoa;

b) ’tuomioistuimessa tehdyllä sovinnolla’ jäsenvaltion tuomioistuimen hyväksymää tai jäsenvaltion tuomioistuimessa menettelyn kuluessa tehtyä sovintoa;

c) ’virallisella asiakirjalla’ asiakirjaa, joka on laadittu tai rekisteröity virallisena asiakirjana alkuperäjäsenvaltiossa ja jonka aitous

   i) koskee asiakirjan allekirjoitusta ja sisältöä ja

▼B

ii) on viranomaisen tai muun tähän tarkoitukseen valtuutetun tahon vahvistama;

d) ’alkuperäjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa tuomio on annettu, tuomioistuimessa tehty sovinto on hyväksytty tai tehty, tai virallinen asiakirja on laadittu tai rekisteröity virallisena asiakirjana;

e) ’vastaanottavalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa tuomion tunnustamista pyydetään tai jossa tuomion, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan täytäntöönpanoa haetaan;

f) ’tuomion antaneella tuomioistuimella’ tuomioistuinta, joka on antanut tuomion, jonka tunnustamista pyydetään tai jonka täytäntöönpanoa haetaan.

3 artikla

Tässä asetuksessa ’tuomioistuimella’ tarkoitetaan myös seuraavia viranomaisia siltä osin kuin ne ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa:

a) Unkarissa notaari (közjegyző) maksamismääräyksiä (fizetési meghagyásos eljárás) koskevissa yksinkertaistetuissa menettelyissä;

b) Ruotsissa kruununvoudin virasto (Kronofogdemyndigheten) maksamismääräyksiä (betalningsföreläggande) ja virka-apumenettelyä (handräckning) koskevissa yksinkertaistetuissa menettelyissä.

II LUKU

TOIMIVALTA

1 JAKSO

Yleiset säännökset

4 artikla

1. Kanne sellaista henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, nostetaan hänen kansalaisuudestaan riippumatta tuon jäsenvaltion tuomioistuimessa, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.

2. Henkilöön, joka ei ole sen jäsenvaltion kansalainen, jossa hänellä on kotipaikka, sovelletaan samoja tuomioistuimen toimivaltaa koskevia sääntöjä kuin tuon jäsenvaltion omiin kansalaisiin.

5 artikla

1. Jos henkilön kotipaikka on jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa ainoastaan tämän luvun 2–7 jakson säännösten nojalla.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua henkilöä vastaan ei erityisesti voida soveltaa tuomioistuimen toimivaltaa koskevia kansallisia sääntöjä, jotka jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 76 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

6 artikla

1. Jos vastaajalla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa, kunkin jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta määräytyy kyseisen jäsenvaltion lain mukaisesti, jollei 18 artiklan 1 kohdan, 21 artiklan 2 kohdan sekä 24 ja 35 artiklan säännöksistä muuta johdu.

2. Tällaista vastaajaa vastaan voi kansalaisuudestaan riippumatta jokainen, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, samalla tavoin kuin tuon jäsenvaltion omat kansalaiset, vedota siinä jäsenvaltiossa voimassa oleviin tuomioistuimen toimivaltaa koskeviin sääntöihin sekä erityisesti niihin sääntöihin, jotka jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 76 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

2 JAKSO

Erityinen toimivalta

7 artikla

Jos henkilön kotipaikka on jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne toisessa jäsenvaltiossa

1) a) sopimusta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä kanteen perusteena oleva velvoite on täytetty tai täytettävä,

   b) jollei toisin ole sovittu, tätä säännöstä sovellettaessa kanteen perusteena olevan velvoitteen täytäntöönpanopaikka on

      — irtaimen kaupassa se paikkakunta jäsenvaltiossa, minne tavarat sopimuksen mukaan toimitettiin tai oli toimitettava,

      — palvelujen osalta se paikkakunta jäsenvaltiossa, missä palvelut sopimuksen mukaan suoritettiin tai oli suoritettava,

   c) jollei sovelleta b alakohtaa, sovelletaan a alakohtaa;

2) sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui tai saattaa sattua;

3) rikokseen perustuvaa yksityisoikeudellista korvaus- tai hyvitysvaatimusta koskevassa asiassa siinä tuomioistuimessa, jossa rikosasia on vireillä, jos tuomioistuin oman maansa lain mukaan on toimivaltainen tutkimaan yksityisoikeudellisia vaatimuksia;

4) asiassa, joka koskee direktiivin 93/7/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa määritellyn kulttuuriesineen takaisinsaantia omistuksen perusteella ja jonka on siviilikanteella pannut vireille henkilö, joka vaatii itselleen oikeutta saada takaisin tällainen esine, sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä kulttuuriesine sijaitsee asian tullessa vireille;

▼B

5) sivuliikkeen, agentuurin tai muun toimipaikan toimintaa koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jossa sivuliike, agentuuri tai muu toimipaikka sijaitsee;

6) asiassa, jossa vastaajana on joko lain perusteella taikka kirjallisella tai kirjallisesti vahvistetulla suullisella oikeustoimella muodostetun trustin perustaja, toimitsija tai edunsaaja sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jonka alueella trustilla on kotipaikka;

7) laivalastin tai rahdin pelastamisesta aiheutuvan pelastuspalkkion maksamista koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä kyseessä oleva lasti tai rahti

   a) on asetettu takavarikkoon kyseisen palkkion maksamisen turvaamiseksi; tai

   b) olisi voitu asettaa takavarikkoon, mutta takuu tai muu vakuus on asetettu,

   edellyttäen, että tätä säännöstä sovelletaan vain, jos vaatimus koskee sitä, että vastaajalla on jokin oikeus lastiin tai rahtiin taikka oli sellainen oikeus silloin, kun pelastustoimenpide tapahtui.

8 artikla

Jos henkilöllä on kotipaikka jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne myös

1) jos asiassa on useampia vastaajia, sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä jollakin vastaajista on kotipaikka, edellyttäen, että kanteiden välillä on niin läheinen liittymä, että niiden käsitteleminen ja ratkaiseminen yhdessä on toivottavaa, jotta kanteiden käsitteleminen eri oikeudenkäynneissä ei johtaisi ristiriitaisiin tuomioihin;

2) jos kanne koskee takuu- tai takausvaatimusta tai sivullisvaatimusta, siinä tuomioistuimessa, jossa alkuperäinen kanne on pantu vireille, jollei alkuperäistä kannetta ole nostettu ainoastaan sen vuoksi, että kanne henkilöä vastaan saataisiin tutkituksi muussa tuomioistuimessa kuin siinä, joka muutoin olisi ollut toimivaltainen tutkimaan häntä vastaan nostetun kanteen;

3) jos kysymyksessä on vastakanne, joka perustuu samaan sopimukseen tai seikkaan kuin pääkanne, siinä tuomioistuimessa, jossa pääkanne on vireillä;

4) jos asia koskee sopimusta ja kanne voidaan yhdistää samaa vastaajaa vastaan nostettuun kanteeseen, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen, sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa kiinteistö sijaitsee.

9 artikla

Jäsenvaltion tuomioistuin, joka tämän asetuksen mukaan on toimivaltainen tutkimaan aluksen käyttämisestä tai liikennöimisestä aiheutuvaa vastuuta koskevan asian, on samoin kuin muu sen jäsenvaltion tuomioistuin, joka tuon valtion lain mukaan on asiassa toimivaltainen sanotun tuomioistuimen asemesta, myös toimivaltainen tutkimaan tällaisen vastuun rajoittamista koskevan vaatimuksen.

▼B

3 JAKSO

Toimivalta vakuutussopimusta koskevissa asioissa

10 artikla

Vakuutussopimusta koskevissa asioissa tuomioistuimen toimivalta määräytyy tämän jakson säännösten mukaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan ja 7 artiklan 5 alakohdan säännösten soveltamista.

11 artikla

1. Kanne sellaista vakuutuksenantajaa vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, voidaan nostaa

a) sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa hänellä on kotipaikka;

b) muussa jäsenvaltiossa vakuutuksenottajan, vakuutetun tai edunsaajan nostamien kanteiden osalta sen paikkakunnan tuomioistuimissa, jossa kantajalla on kotipaikka; tai

c) jos on kysymys rinnakkaisvakuutuksen antajasta, sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa kanne on nostettu johtavaa vakuutuksenantajaa vastaan.

2. Vakuutuksenantajalla, jolla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa mutta jolla on jossakin jäsenvaltiossa sivuliike, agentuuri tai muu toimipaikka, katsotaan sivuliikkeen, agentuurin tai muun toimipaikan toimintaan liittyvissä riita-asioissa olevan kotipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa.

12 artikla

Asiassa, joka koskee vastuuvakuutusta tai kiinteää omaisuutta koskevaa vakuutusta, kanne vakuutuksenantajaa vastaan voidaan lisäksi nostaa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui. Sama koskee tapauksia, joissa samalla vakuutussopimuksella on vakuutettu sekä irtainta että kiinteää omaisuutta ja sama tapahtuma on aiheuttanut vahinkoa kummallekin.

13 artikla

1. Vastuuvakuutusta koskevassa asiassa kanne vakuutuksenantajaa vastaan voidaan nostaa myös siinä tuomioistuimessa, jossa vahingon kärsinyt on nostanut kanteen vakuutettua vastaan, jos tämä on tuomioistuimen lain mukaan sallittua.

2. Vahingon kärsineen suoraan vakuutuksenantajaa vastaan nostamaan kanteeseen sovelletaan 10, 11 ja 12 artiklan säännöksiä, jos tällainen suora kanne on sallittu.

3. Jos tällaiseen suoraan kanteeseen sovellettavan lain mukaan on sallittua ajaa kannetta myös vakuutuksenottajaa tai vakuutettua vastaan, sama tuomioistuin on toimivaltainen heidänkin osaltaan.

14 artikla

1. Vakuutuksenantaja voi nostaa kanteen ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa vastaajalla on kotipaikka, riippumatta siitä, onko vastaaja vakuutuksenottaja, vakuutettu vai edunsaaja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan 3 kohdan säännösten soveltamista.

▼B

2. Tämän jakson säännökset eivät vaikuta oikeuteen nostaa vastakanne siinä tuomioistuimessa, jossa pääkanne on tämän jakson mukaisesti vireillä.

15 artikla

Tämän jakson säännöksistä voidaan poiketa ainoastaan sopimuksella,

1) joka tehdään riidan syntymisen jälkeen;

2) joka antaa vakuutuksenottajalle, vakuutetulle tai edunsaajalle mahdollisuuden nostaa kanne muissa kuin tässä jaksossa tarkoitetuissa tuomioistuimissa;

3) jonka tekevät vakuutuksenottaja ja vakuutuksenantaja, joista kummallakin on kotipaikka tai asuinpaikka sopimusta tehtäessä samassa jäsenvaltiossa, ja jossa annetaan tuon jäsenvaltion tuomioistuimille toimivalta myös sen tapauksen varalta, että vahinko sattuu ulkomailla, edellyttäen, että tällainen sopimus ei ole tuon jäsenvaltion lain vastainen;

4) joka tehdään sellaisen vakuutuksenottajan kanssa, jolla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa, paitsi jos vakuutus on pakollinen tai koskee jäsenvaltiossa olevaa kiinteää omaisuutta; tai

5) joka koskee vakuutussopimusta, joka koskee yhtä tai useampaa 16 artiklassa tarkoitettua riskiä.

16 artikla

Edellä 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut riskit ovat seuraavat:

1) menetys tai vahinko, joka aiheutuu

   a) merialuksille, rannikon ulkopuolella tai aavalla merellä oleville rakenteille tai ilma-aluksille niiden käyttämisestä kaupalliseen tarkoitukseen,

   b) kuljetettavalle tavaralle, ei kuitenkaan matkustajien matkatavaroille, kun kuljetus tapahtuu yksinomaan tai osaksi sellaisilla aluksilla tai ilma-aluksilla;

2) vastuu, ei kuitenkaan matkustajien henkilövahingoista tai heidän matkatavaroilleen aiheutuneesta vahingosta tai menetyksestä,

   a) joka aiheutuu 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen alusten, rakenteiden tai ilma-alusten käyttämisestä tai liikennöimisestä, jolleivät tuomioistuimen toimivaltaa koskevat sopimukset ole tällaisen riskin vakuuttamista koskevissa asioissa kiellettyjä ilma-aluksen rekisteröineen jäsenvaltion lain mukaan, tai

   b) menetyksestä tai vahingosta, jonka tavara on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kuljetuksen aikana aiheuttanut;

3) taloudellinen menetys, joka liittyy 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen alusten, rakenteiden tai ilma-alusten käyttämiseen tai liikennöimiseen, erityisesti rahdin tai alusvuokran menetys;

▼B

4) riski, joka liittyy johonkin 1–3 kohdassa mainittuun riskiin;

5) sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) 25 päivänä marraskuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY ([1]) määritellyt ”suuret riskit”.

4 JAKSO

Toimivalta kuluttajasopimusta koskevissa asioissa

17 artikla

1. Kun asia koskee henkilön, jäljempänä ’kuluttaja’, sellaista tarkoitusta varten tekemää sopimusta, jota ei voida pitää hänen ammattiinsa tai elinkeinotoimintaansa liittyvänä, tuomioistuimen toimivalta määräytyy tämän jakson säännösten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan ja 7 artiklan 5 alakohdan soveltamista,

a) jos sopimus koskee irtaimen kauppaa ja hinta on suoritettava maksuerissä;

b) jos sopimus koskee lainaa, joka on maksettava takaisin erissä, tai muuta luottoa, joka on tarkoitettu irtaimen kaupan rahoittamiseen; tai

c) kaikissa muissa tapauksissa, jos sopimus on tehty sellaisen henkilön kanssa, joka harjoittaa kaupallista tai elinkeinotoimintaa siinä jäsenvaltiossa, jossa kuluttajalla on kotipaikka, tai joka millä keinoin tahansa suuntaa tällaista toimintaa kyseiseen jäsenvaltioon tai useisiin valtioihin kyseinen jäsenvaltio mukaan lukien, ja sopimus kuuluu kyseisen toiminnan piiriin.

2. Kun kuluttaja tekee sopimuksen sellaisen sopimuspuolen kanssa, jolla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa mutta jolla on jossakin jäsenvaltiossa sivuliike, agentuuri tai muu toimipaikka, sopimuspuolella katsotaan sivuliikkeen, agentuurin tai muun toimipaikan toimintaa koskevissa riita-asioissa olevan kotipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa.

3. Tämän jakson säännöksiä ei sovelleta kuljetussopimuksiin, yhteishintaan tarjottavia kuljetus- ja majoituspalvelujen yhdistelmiä lukuun ottamatta.

18 artikla

1. Kuluttaja voi nostaa kanteen toista sopimuspuolta vastaan joko sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa tällä sopimuspuolella on kotipaikka, tai toisen sopimuspuolen kotipaikasta riippumatta sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jossa kuluttajalla on kotipaikka.

2. Toinen sopimuspuoli voi nostaa kanteen kuluttajaa vastaan ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa kuluttajalla on kotipaikka.

3. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta oikeuteen nostaa vastakanne siinä tuomioistuimessa, jossa pääkanne on tämän jakson säännösten mukaisesti vireillä.

([1]) EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

▼B

19 artikla

Tämän jakson säännöksistä voidaan poiketa ainoastaan sopimuksella,

1) joka tehdään riidan syntymisen jälkeen;

2) joka antaa kuluttajalle mahdollisuuden nostaa kanne muissa kuin tässä jaksossa tarkoitetuissa tuomioistuimissa; tai

3) jonka tekevät kuluttaja ja toinen sopimuspuoli, joista kummallakin on kotipaikka tai asuinpaikka sopimusta tehtäessä samassa jäsenvaltiossa, ja jossa annetaan toimivalta tuon jäsenvaltion tuomioistuimille, edellyttäen, että tällainen sopimus ei ole tuon jäsenvaltion lain vastainen.

5 JAKSO

Toimivalta työsopimusta koskevissa asioissa

20 artikla

1. Työsopimusta koskevassa asiassa tuomioistuimen toimivalta määräytyy tämän jakson säännösten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan, 7 artiklan 5 alakohdan ja, kun on kyse työnantajaa vastaan nostetusta kanteesta, 8 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Kun työntekijä tekee työsopimuksen sellaisen työnantajan kanssa, jolla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa mutta jolla on jossakin jäsenvaltiossa sivuliike, agentuuri tai muu toimipaikka, työnantajalla katsotaan sivuliikkeen, agentuurin tai muun toimipaikan toimintaa koskevissa riita-asioissa olevan kotipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa.

21 artikla

1. Sellaista työnantajaa vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, voidaan nostaa kanne

a) sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa tällä on kotipaikka; tai

b) toisessa jäsenvaltiossa

   i) sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä tai mistä käsin työntekijä tavallisesti työskentelee, tai sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä tai mistä käsin hän viimeksi työskenteli, tai

   ii) jos työntekijä ei tavallisesti työskentele tai työskennellyt missään yksittäisessä maassa, sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä työntekijän palvelukseen ottaneen työnantajan toimipaikka sijaitsee tai sijaitsi.

2. Sellaista työnantajaa vastaan, jolla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa, voidaan nostaa kanne jäsenvaltion tuomioistuimessa 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

▼B

22 artikla

1. Työnantaja voi nostaa kanteen ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa työntekijällä on kotipaikka.

2. Tämän jakson säännökset eivät vaikuta oikeuteen nostaa vastakanne siinä tuomioistuimessa, jossa pääkanne on tämän jakson mukaisesti vireillä.

23 artikla

Tämän jakson säännöksistä voidaan poiketa ainoastaan sopimuksella,

1) joka tehdään riidan syntymisen jälkeen; tai

2) joka antaa työntekijälle mahdollisuuden nostaa kanne muissa kuin tässä jaksossa tarkoitetuissa tuomioistuimissa.

6 JAKSO

Yksinomainen toimivalta

24 artikla

Seuraavilla jäsenvaltion tuomioistuimilla on asianosaisten kotipaikasta riippumatta yksinomainen toimivalta:

1) asiassa, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen tai kiinteän omaisuuden vuokrasopimusta, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa kiinteistö sijaitsee.

   Kuitenkin asiassa, joka koskee kiinteän omaisuuden vuokraamista tilapäiseen yksityiskäyttöön enintään kuudeksi peräkkäiseksi kuukaudeksi, toimivalta on myös sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa vastaajalla on kotipaikka, edellyttäen, että vuokralainen on luonnollinen henkilö ja että vuokranantajalla ja vuokralaisella on kotipaikka samassa jäsenvaltiossa;

2) asiassa, joka koskee yhtiön tai muun oikeushenkilön pätevyyttä, mitättömyyttä tai purkamista taikka sen toimielinten päätösten pätevyyttä, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa yhtiön tai oikeushenkilön kotipaikka on. Kyseisen kotipaikan määrittämiseksi tuomioistuin soveltaa kansainvälisen yksityisoikeuden säännöksiään;

3) asiassa, joka koskee julkiseen rekisteriin tehtyjen merkintöjen pätevyyttä, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa rekisteriä pidetään;

4) asiassa, joka koskee patentin, tavaramerkin, mallin tai muiden senkaltaisten tallettamista tai rekisteröintiä edellyttävien oikeuksien rekisteröintiä tai pätevyyttä, riitautettiinpa kyseinen rekisteröinti tai pätevyys kanteella tai oikeudenkäyntiväitteellä, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa tallettamista tai rekisteröintiä on haettu tai tallettaminen tai rekisteröinti on tapahtunut tai jossa se unionin säädöksen tai kansainvälisen yleissopimuksen määräysten mukaan katsotaan tapahtuneeksi.

▼B

Rajoittamatta eurooppapatenttien myöntämisestä Münchenissä 5 päivänä lokakuuta 1973 allekirjoitetun yleissopimuksen mukaista Euroopan patenttiviraston toimivaltaa jokaisen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat yksinomaisesti toimivaltaisia tutkimaan kaikki kyseisen jäsenvaltion osalta myönnettyjen eurooppapatenttien rekisteröintiä tai pätevyyttä koskevat asiat;

5) asiassa, joka koskee tuomioiden täytäntöönpanoa, sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa tuomio on pantu tai on määrä panna täytäntöön.

7 JAKSO

Tuomioistuimen toimivaltaa koskeva sopimus

25 artikla

1. Jos asianosaiset, riippumatta heidän kotipaikastaan, ovat sopineet, että jäsenvaltion tuomioistuimen tai tuomioistuinten on ratkaistava tietystä oikeussuhteesta syntyneet tai mahdollisesti syntyvät riidat, kyseisellä tuomioistuimella tai kyseisillä tuomioistuimilla on toimivalta ratkaista asia, paitsi jos sopimus sen aineellisen pätevyyden suhteen on tuon jäsenvaltion lain mukaan mitätön. Toimivalta on yksinomainen, jos asianosaiset eivät toisin ole sopineet. Toimivaltaa koskeva sopimus on tehtävä

a) kirjallisesti tai, jos se on tehty suullisesti, se on vahvistettava kirjallisesti;

b) sellaisessa muodossa, joka vastaa asianosaisten välille muodostunutta käytäntöä; tai

c) kansainvälisessä kaupassa sellaista muotoa noudattaen, joka vastaa kauppatapaa, jonka asianosaiset tuntevat tai joka heidän olisi pitänyt tuntea ja joka on kyseisen tyyppisten sopimusten osapuolten kyseisellä kaupan alalla laajalti tuntema ja säännöllisesti noudattama.

2. Kirjallisena pidetään myös kaikkea sähköisin keinoin tapahtunutta viestintää, josta jää pysyvä tallenne sopimuksesta.

3. Jäsenvaltion tuomioistuimella tai tuomioistuimilla, jonka tai joiden toimivallasta on sovittu trustin perustamista koskevassa asiakirjassa, on yksinomainen toimivalta tutkia kanne, joka on nostettu trustin perustajaa, toimitsijaa tai edunsaajaa vastaan, jos asia liittyy kyseisten henkilöiden välisiin suhteisiin taikka heidän trustiin perustuviin oikeuksiin tai velvoitteisiin.

4. Tuomioistuimen toimivaltaa koskevat sopimukset ja määräykset trustin perustamista koskevassa asiakirjassa ovat vailla oikeusvaikutusta, jos ne ovat ristiriidassa 15, 19 tai 23 artiklan säännösten kanssa tai jos tuomioistuimet, joiden toimivalta on sopimuksella poissuljettu, ovat 24 artiklan mukaan yksinomaisesti toimivaltaisia.

▼B

5. Tuomioistuimen toimivaltaa koskevaa sopimusta, joka muodostaa sopimuksen osan, pidetään varsinaisen sopimuksen muista ehdoista riippumattomana sopimuksena.

Tuomioistuimen toimivaltaa koskevan sopimuksen pätevyyttä ei voida riitauttaa vain sillä perusteella, että varsinainen sopimus ei ole pätevä.

26 artikla

1. Sen toimivallan lisäksi, joka jäsenvaltion tuomioistuimella on tämän asetuksen muiden säännösten nojalla, tuomioistuin on toimivaltainen, jos vastaaja vastaa kyseisessä tuomioistuimessa. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos vastaaja on vastannut kiistääkseen toimivallan tai jos toinen tuomioistuin on 24 artiklan mukaan yksinomaisesti toimivaltainen.

2. Edellä 3, 4 tai 5 jaksossa tarkoitetussa asiassa, kun vastaajana on vakuutuksenottaja, vakuutettu, vakuutussopimuksen edunsaaja, vahingon kärsinyt, kuluttaja tai työntekijä, tuomioistuimen on, ennen kuin se toteaa olevansa toimivaltainen 1 kohdan nojalla, varmistettava, että vastaajalle on annettu tietoa hänen oikeudestaan kiistää tuomioistuimen toimivalta sekä haasteeseen vastaamisen tai vastaamatta jättämisen seurauksista.

8 JAKSO

Tuomioistuimen toimivallan ja menettelyn edellytysten tutkiminen

27 artikla

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa nostettu kanne koskee pääasiallisesti asiaa, jonka toisen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat 24 artiklan mukaan yksinomaisesti toimivaltaisia tutkimaan, tuomioistuimen on omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta.

28 artikla

1. Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa nostetaan kanne sellaista vastaajaa vastaan, jolla on kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa, ja jos vastaaja ei vastaa, tuomioistuimen on omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta, jollei se ole toimivaltainen tämän asetuksen säännösten perusteella.

2. Tuomioistuimen on keskeytettävä asian käsittely, kunnes on selvitetty, että vastaajalla on ollut mahdollisuus saada haastehakemus tai vastaava asiakirja niin hyvissä ajoin, että hänellä on ollut mahdollisuus valmistautua vastaamaan asiassa, tai että kaikkiin tätä varten tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryhdytty.

3. Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (”asiakirjojen tiedoksianto”) 13 päivänä marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 ([1]) 19 artiklaa sovelletaan tämän artiklan 2 kohdan sijasta, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja oli annettava tiedoksi jäsenvaltiosta toiseen kyseisen asetuksen mukaisesti.

([1]) EUVL L 324, 10.12.2007, s. 79.

▼B

4. Jos asetusta (EY) N:o 1393/2007 ei voida soveltaa, on sovellettava oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa Haagissa 15 päivänä marraskuuta 1965 tehdyn yleissopimuksen 15 artiklaa, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja oli annettava tiedoksi ulkomailla kyseisen yleissopimuksen mukaisesti.

9 JAKSO

Vireilläolo ja toisiinsa liittyvät kanteet

29 artikla

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa nostetaan samojen asianosaisten välillä samaa asiaa koskevia kanteita, muiden tuomioistuinten kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on todettu, että tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 31 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sen tuomioistuimen pyynnöstä, jossa kanne on nostettu, sellaisen toisen tuomioistuimen, jossa kanne on myös nostettu, on viipymättä ilmoitettava ensiksi mainitulle tuomioistuimelle päivämäärä, jolloin kanne on 32 artiklan mukaisesti nostettu tässä jälkimmäisenä mainitussa tuomioistuimessa.

3. Kun on todettu, että tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen, muiden tuomioistuinten on jätettävä asia tutkimatta.

30 artikla

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa vireillä olevat kanteet liittyvät toisiinsa, muu tuomioistuin kuin se, jossa kanne on ensin nostettu, voi keskeyttää asian käsittelyn.

2. Jos ensin nostettu kanne on tuomioistuimessa vireillä alimmassa oikeusasteessa, mikä tahansa muu tuomioistuin voi myös asianosaisen hakemuksesta jättää asian tutkimatta, jos tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen tutkimaan kyseiset kanteet ja niiden yhdistäminen on tämän tuomioistuimen lain mukaan sallittua.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa kanteiden katsotaan liittyvän toisiinsa silloin, kun niiden välillä on niin läheinen liittymä, että niiden käsitteleminen ja ratkaiseminen yhdessä on toivottavaa, jotta kanteiden käsitteleminen eri oikeudenkäynneissä ei johtaisi ristiriitaisiin tuomioihin.

31 artikla

1. Jos useampi tuomioistuin on yksinomaisesti toimivaltainen, muiden tuomioistuinten kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, on jätettävä asia tutkimatta.

2. Jos kanne nostetaan jäsenvaltion tuomioistuimessa, jolle 25 artiklassa tarkoitetussa sopimuksessa on annettu yksinomainen toimivalta, toisen jäsenvaltion tuomioistuimen on keskeytettävä asian käsittely, kunnes tuomioistuin, jossa kanne on sopimuksen perusteella nostettu, toteaa, että se ei ole toimivaltainen sopimuksen nojalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 26 artiklan soveltamista.

▼B

3. Jos sopimuksessa nimetty tuomioistuin on todennut olevansa toimivaltainen sopimuksen mukaisesti, toisen jäsenvaltion tuomioistuimen on jätettävä asia tutkimatta.

4. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta 3, 4 tai 5 jaksossa tarkoitetuissa asioissa, kun kantajana on vakuutuksenottaja, vakuutettu, vakuutussopimuksen edunsaaja, vahingon kärsinyt, kuluttaja tai työntekijä eikä sopimus ole johonkin kyseisistä jaksoista sisältyvän säännöksen nojalla pätevä.

32 artikla

1. Tätä jaksoa sovellettaessa asian katsotaan olevan vireillä tuomioistuimessa

a) ajankohtana, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen, edellyttäen, että kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt ryhtymättä häneltä edellytettyihin toimiin haasteen antamiseksi tiedoksi vastaajalle; tai

b) jos asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomainen ottaa sen vastaan, edellyttäen, että kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt ryhtymättä häneltä edellytettyihin toimiin asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen.

Edellä b alakohdassa tarkoitettu tiedoksiannosta vastaava viranomainen on se viranomainen, joka ensimmäiseksi ottaa vastaan tiedoksi annettavat asiakirjat.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuomioistuimen tai tiedoksiannosta vastaavien viranomaisten on kirjattava päivämäärä, jolloin haastehakemus tai vastaava asiakirja on jätetty tai tiedoksi annettavat asiakirjat on otettu vastaan.

33 artikla

1. Jos toimivallan perusteena on 4 artikla tai 7, 8 tai 9 artikla ja kolmannen valtion tuomioistuimessa on vireillä kanne ajankohtana, jona jäsenvaltion tuomioistuimessa nostetaan samojen asianosaisten välillä samaa asiaa koskeva kanne, jäsenvaltion tuomioistuin voi keskeyttää asian käsittelyn, jos

a) on odotettavissa, että kolmannen valtion tuomioistuin antaa tuomion, joka voidaan tunnustaa ja tarvittaessa panna täytäntöön kyseisessä jäsenvaltiossa; ja

b) jäsenvaltion tuomioistuin katsoo, että keskeyttäminen on tarpeen moitteettoman lainkäytön toteutumiseksi.

2. Jäsenvaltion tuomioistuin voi jatkaa asian käsittelyä milloin tahansa, jos

▼B

a) asian käsittely kolmannen valtion tuomioistuimessa keskeytetään tai lopetetaan;

b) jäsenvaltion tuomioistuin katsoo, että asiaa ei todennäköisesti saada käsiteltyä kolmannen valtion tuomioistuimessa kohtuullisessa ajassa; tai

c) asian käsittelyn jatkaminen on tarpeen moitteettoman lainkäytön toteutumiseksi.

3. Jäsenvaltion tuomioistuimen on lopetettava asian käsittely, jos asian käsittely kolmannen valtion tuomioistuimessa on saatu päätökseen ja sen tuloksena on annettu tuomio, joka voidaan tunnustaa ja tarvittaessa panna täytäntöön kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Jäsenvaltion tuomioistuimen on sovellettava tätä artiklaa jommankumman asianosaisen hakemuksesta tai, jos tämä on kansallisen lain mukaan mahdollista, omasta aloitteestaan.

34 artikla

1. Jos toimivallan perusteena on 4 artikla tai 7, 8 tai 9 artikla ja kolmannen valtion tuomioistuimessa on vireillä kanne ajankohtana, jona jäsenvaltion tuomioistuimessa nostetaan kolmannen valtion tuomioistuimessa nostettuun kanteeseen liittyvä kanne, jäsenvaltion tuomioistuin voi keskeyttää asian käsittelyn, jos

a) toisiinsa liittyvien kanteiden käsitteleminen ja ratkaiseminen yhdessä on toivottavaa, jotta niiden käsitteleminen eri oikeudenkäynneissä ei johtaisi ristiriitaisiin tuomioihin;

b) on odotettavissa, että kolmannen valtion tuomioistuin antaa tuomion, joka voidaan tunnustaa ja tarvittaessa panna täytäntöön kyseisessä jäsenvaltiossa; ja

c) jäsenvaltion tuomioistuin katsoo, että keskeyttäminen on tarpeen moitteettoman lainkäytön toteutumiseksi.

2. Jäsenvaltion tuomioistuin voi jatkaa asian käsittelyä milloin tahansa, jos

a) jäsenvaltion tuomioistuin katsoo, että ristiriitaisten tuomioiden vaaraa ei enää ole;

b) asian käsittely kolmannen valtion tuomioistuimessa on keskeytetty tai lopetettu;

c) jäsenvaltion tuomioistuin katsoo, että asiaa ei todennäköisesti saada käsiteltyä kolmannen valtion tuomioistuimessa kohtuullisessa ajassa; tai

d) asian käsittelyn jatkaminen on tarpeen moitteettoman lainkäytön toteutumiseksi.

▼B

3. Jäsenvaltion tuomioistuin voi lopettaa asian käsittelyn, jos käsittely kolmannen valtion tuomioistuimessa on saatu päätökseen ja sen tuloksena on annettu tuomio, joka voidaan tunnustaa ja tarvittaessa panna täytäntöön kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Jäsenvaltion tuomioistuimen on sovellettava tätä artiklaa jommankumman asianosaisen hakemuksesta tai, jos tämä on kansallisen lain mukaan mahdollista, omasta aloitteestaan.

10 JAKSO

Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet

35 artikla

Jäsenvaltion lain mukaisia väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia voidaan hakea kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimilta myös silloin, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään pääasian.

III LUKU

TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

1 JAKSO

Tunnustaminen

36 artikla

1. Jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan muissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä.

2. Asiaan osallinen voi 3 jakson 2 alajaksossa säädettyä menettelyä noudattaen hakea päätöstä siitä, että 45 artiklassa tarkoitettuja perusteita tunnustamisesta kieltäytymiselle ei ole.

3. Jos tuomioon vedotaan jäsenvaltiossa vireillä olevassa asiassa ja tuon asian ratkaisu riippuu siitä, onko tuomio tunnustettava, on asiaa käsittelevä tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan tunnustamista koskevan kysymyksen.

37 artikla

1. Asianosaisen, joka haluaa jäsenvaltiossa vedota toisessa jäsenvaltiossa annettuun tuomioon, on esitettävä

a) tuomion jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi vaadittavat edellytykset; ja

b) 53 artiklan mukaisesti annettu todistus.

2. Tuomioistuin tai viranomainen, jossa toisessa jäsenvaltiossa annettuun tuomioon vedotaan, voi tarvittaessa vaatia asianomaista osapuolta toimittamaan käännöksen tai translitteroinnin 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun todistuksen sisällöstä 57 artiklan mukaisesti. Tuomioistuin

▼B

tai viranomainen voi vaatia asianosaista toimittamaan todistuksen sisällön käännöksen sijasta käännöksen tuomiosta, jos se ei voi käsitellä asiaa ilman tällaista käännöstä.

38 artikla

Tuomioistuin tai muu viranomainen, jossa toisessa jäsenvaltiossa annettuun tuomioon vedotaan, voi keskeyttää asian käsittelyn kokonaan tai osittain, jos

a) tuomio on riitautettu alkuperäjäsenvaltiossa; tai

b) on haettu päätöstä siitä, että tunnustamisesta kieltäytymiselle ei ole 45 artiklassa tarkoitettuja perusteita, tai päätöstä siitä, että tunnustamisesta on kieltäydyttävä jollakin kyseisistä perusteista.

2 JAKSO

Täytäntöönpano

39 artikla

Jäsenvaltiossa annettu tuomio, joka on täytäntöönpanokelpoinen kyseisessä jäsenvaltiossa, on täytäntöönpanokelpoinen myös muissa jäsenvaltioissa ilman tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista.

40 artikla

Täytäntöönpanokelpoinen tuomio oikeuttaa ilman eri toimenpiteitä ryhtymään kaikkiin vastaanottavan jäsenvaltion lain mukaisiin turvaamistoimiin.

41 artikla

1. Toisessa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden täytäntöönpanomenettelyyn sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion lakia, jollei tämän jakson säännöksistä muuta johdu. Jäsenvaltiossa annettu tuomio, joka on täytäntöönpanokelpoinen vastaanottavassa jäsenvaltiossa, pannaan siellä täytäntöön samoin edellytyksin kuin kyseisessä jäsenvaltiossa annettu tuomio.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, vastaanottavan jäsenvaltion lain mukaisia täytäntöönpanosta kieltäytymistä tai sen keskeyttämistä koskevia perusteita sovelletaan siltä osin kuin ne eivät ole yhteensopimattomia 45 artiklassa tarkoitettujen perusteiden kanssa.

3. Toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoa hakevalla asianosaisella ei tarvitse olla postiosoitetta vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Kyseisellä asianosaisella ei tarvitse olla myöskään valtuutettua edustajaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, paitsi jos tällainen edustaja on pakollinen asianosaisten kansalaisuudesta tai kotipaikasta riippumatta.

▼B

42 artikla

1. Jäsenvaltiossa annetun tuomion panemiseksi täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa hakijan on toimitettava toimivaltaiselle täytäntöönpanoviranomaiselle

a) tuomion jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi vaadittavat edellytykset; ja

b) 53 artiklan mukaisesti annettu todistus, jossa vahvistetaan, että tuomio on täytäntöönpanokelpoinen, ja johon sisältyy ote tuomiosta sekä tarvittaessa tiedot korvattavista oikeudenkäyntikuluista ja korkolaskelma.

2. Jäsenvaltiossa annetun väliaikaisia toimenpiteitä tai turvaamistoimia koskevan tuomion panemiseksi täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa hakijan on toimitettava toimivaltaiselle täytäntöönpanoviranomaiselle

a) tuomion jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi vaadittavat edellytykset;

b) 53 artiklan mukaisesti annettu todistus, jossa kuvataan toimenpide ja vahvistetaan, että

i) tuomioistuin on pääasiassa toimivaltainen,

ii) tuomio on täytäntöönpanokelpoinen alkuperäjäsenvaltiossa; ja

c) kun toimenpide on määrätty varaamatta vastaajalle tilaisuutta vastata asiassa, todiste tuomion tiedoksi antamisesta.

3. Toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen voi tarvittaessa vaatia hakijaa toimittamaan 57 artiklan mukaisen käännöksen tai translitteroinnin todistuksen sisällöstä.

4. Toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen voi vaatia hakijaa toimittamaan tuomiosta käännöksen vain, jos se ei voi käsitellä asiaa ilman tällaista käännöstä.

43 artikla

1. Kun haetaan toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoa, 53 artiklan mukaisesti annettu todistus on annettava tiedoksi henkilölle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ennen ensimmäistä täytäntöönpanotoimenpidettä. Todistukseen on liitettävä tuomio, jos sitä ei ole jo annettu kyseiselle henkilölle tiedoksi.

2. Kun henkilöllä, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, on kotipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa, hän voi pyytää tuomiosta käännöksen riitauttaakseen täytäntöönpanon, jos tuomiota ei ole laadittu tai siihen ei ole liitetty käännöstä jollekin seuraavista kielistä:

a) kieli, jota hän ymmärtää; tai

b) sen jäsenvaltion virallinen kieli, jossa hänellä on kotipaikka, tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikkakunnan virallinen kieli tai jokin virallisista kielistä, missä hänellä on kotipaikka.

▼B

Kun tuomion käännöstä pyydetään ensimmäisen alakohdan nojalla, muita täytäntöönpanotoimenpiteitä kuin turvaamistoimia ei saa toteuttaa, ennen kuin käännös on toimitettu henkilölle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos tuomio on jo annettu tiedoksi henkilölle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, jollakin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kielistä tai siten, että siihen on ollut liitettynä käännös jollekin näistä kielistä.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta tuomiossa olevan turvaamistoimen täytäntöönpanoon tai silloin, kun täytäntöönpanoa hakeva henkilö ryhtyy turvaamistoimiin 40 artiklan mukaisesti.

44 artikla

1. Jos tuomion täytäntöönpanosta kieltäytymistä haetaan 3 jakson 2 alajakson nojalla, vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuin voi sen henkilön hakemuksesta, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan,

a) rajoittaa täytäntöönpanomenettelyn turvaamistoimiin;

b) asettaa täytäntöönpanon ehdoksi sen määrittämän vakuuden asettamisen; tai

c) keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn joko kokonaan tai osittain.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on sen henkilön hakemuksesta, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, keskeytettävä täytäntöönpanomenettely, jos tuomion täytäntöönpantavuus keskeytyy alkuperäjäsenvaltiossa.

3 JAKSO

Tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytyminen

1 Alajakso

Tunnustamisesta kieltäytyminen

45 artikla

1. Tuomion tunnustamisesta on kieltäydyttävä asiaan osallisen hakemuksesta, jos

a) tunnustaminen on selvästi vastoin vastaanottavan jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public);

b) tuomio on annettu poisjäänyttä vastaajaa vastaan eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu tiedoksi vastaajalle hyvissä ajoin ja siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaaja ei ole hakenut tuomioon muutosta vaikka olisi voinut niin tehdä;

c) tuomio on ristiriidassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa samojen asianosaisten välillä annetun tuomion kanssa;

▼B

d) tuomio on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa samaa asiaa koskevan ja samojen asianosaisten välillä aikaisemmin annetun tuomion kanssa, sillä edellytyksellä, että aikaisempi tuomio täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa; tai

e) tuomio on ristiriidassa

i) II luvun 3, 4 tai 5 jakson kanssa, kun vastaajana on vakuutuksenottaja, vakuutettu, vakuutussopimuksen edunsaaja, vahingon kärsinyt, kuluttaja tai työntekijä; tai

ii) II luvun 6 jakson kanssa.

2. Tuomioistuin, jolle hakemus on toimitettu, on 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja toimivaltaperusteita tutkiessaan sidottu niihin tosiseikkoihin, joihin tuomion antanut tuomioistuin on perustanut toimivaltansa.

3. Tuomion antaneen tuomioistuimen toimivaltaa ei saa tutkia uudelleen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan e alakohdan soveltamista. Tuomioistuimen toimivaltaa koskevat säännöt eivät kuulu 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin oikeusjärjestyksen perusteisiin.

4. Tunnustamisesta kieltäytymistä koskeva hakemus on tehtävä 2 alajaksossa ja tarvittaessa 4 jaksossa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

2 Alajakso

Täytäntöönpanosta kieltäytyminen

46 artikla

Tuomion täytäntöönpanosta kieltäydytään sen henkilön hakemuksesta, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, jos siihen on jokin 45 artiklassa tarkoitettu peruste.

47 artikla

1. Täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskeva hakemus toimitetaan sille tuomioistuimelle, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 75 artiklan a alakohdan mukaisesti tuomioistuimeksi, jolle hakemus on toimitettava.

2. Täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevaan menettelyyn sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion lakia siltä osin kuin siitä ei säädetä tässä asetuksessa.

3. Hakijan on toimitettava tuomioistuimelle tuomion jäljennös ja tarvittaessa tuomion käännös tai translitterointi.

Tuomioistuin voi antaa vapautuksen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen toimittamisvelvollisuudesta, jos ne ovat jo sen hallussa tai jos se katsoo olevan kohtuutonta vaatia hakijalta niiden toimittamista. Jälkimmäisessä tapauksessa tuomioistuin voi vaatia toista asianosaista toimittamaan asiakirjat.

▼B

4. Toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanosta kieltäytymistä hakevalla asianosaisella ei tarvitse olla postiosoitetta vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Kyseisellä asianosaisella ei tarvitse olla myöskään valtuutettua edustajaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, paitsi jos tällainen edustaja on pakollinen asianosaisten kansalaisuudesta tai kotipaikasta riippumatta.

48 artikla

Tuomioistuimen on viipymättä annettava päätös täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevasta hakemuksesta.

49 artikla

1. Kumpikin asianosainen voi hakea muutosta täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevasta hakemuksesta annettuun päätökseen.

2. Muutosta on haettava siltä tuomioistuimelta, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 75 artiklan b alakohdan mukaisesti tuomioistuimeksi, jolle tällainen muutoksenhaku on osoitettava.

50 artikla

Muutoksenhaun johdosta annettuun päätökseen voi hakea muutosta ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut 75 artiklan c alakohdan mukaisesti komissiolle tuomioistuimet, joissa jatkomuutoksenhaku on pantava vireille.

51 artikla

1. Tuomioistuin, jolle täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskeva hakemus on toimitettu tai joka käsittelee 49 tai 50 artiklan mukaisesti tehdyn muutoksenhaun, voi keskeyttää asian käsittelyn, jos tuomioon on haettu muutosta varsinaista muutoksenhakukeinoa käyttäen alkuperäjäsenvaltiossa tai jos tällaiselle muutoksenhaulle säädetty aika ei ole vielä kulunut umpeen. Jälkimmäisessä tapauksessa tuomioistuin voi asettaa määräajan, jonka kuluessa muutosta on haettava.

2. Jos tuomio on annettu Irlannissa, Kyproksessa tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mitä tahansa alkuperäjäsenvaltiossa käytettävissä olevaa muutoksenhakukeinoa pidetään 1 kohdassa tarkoitettuna varsinaisena muutoksenhakukeinona.

4 JAKSO

Yhteiset säännökset

52 artikla

Jäsenvaltiossa annetun tuomion asiasisältöä ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

▼B

53 artikla

Tuomion antaneen tuomioistuimen on asiaan osallisen pyynnöstä annettava todistus liitteen I mukaista lomaketta käyttäen.

54 artikla

1. Jos tuomio sisältää toimenpiteen tai määräyksen, jota vastaanottavan jäsenvaltion laissa ei tunneta, kyseinen toimenpide tai määräys on mahdollisuuksien mukaan mukautettava toimenpiteeksi tai määräykseksi, joka tunnetaan kyseisen jäsenvaltion laissa ja jolla on vastaava vaikutus ja samanlainen tarkoitus ja tavoite.

Tällaisen mukauttamisen vaikutukset eivät saa ulottua alkuperäjäsenvaltion laissa säädettyjä vaikutuksia pidemmälle.

2. Asianosainen voi riitauttaa tuomioistuimessa toimenpiteen tai määräyksen mukauttamisen.

3. Tuomioon vetoavaa tai sen täytäntöönpanoa hakevaa asianosaista voidaan tarvittaessa vaatia toimittamaan tuomion käännös tai translitterointi.

55 artikla

Jäsenvaltiossa annettu tuomio, jolla on määrätty maksettavaksi uhkasakko, on täytäntöönpanokelpoinen vastaanottavassa jäsenvaltiossa ainoastaan, jos tuomion antanut tuomioistuin on lopullisesti vahvistanut uhkasakon määrän.

56 artikla

Asianosaiselta, joka jäsenvaltiossa hakee toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoa, ei saa vaatia vakuutta, takuuta, talletusta tai muuta senkaltaista suoritusta sillä perusteella, että hän on ulkomaalainen tai että hänellä ei ole kotipaikkaa tai asuinpaikkaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

57 artikla

1. Kun tämän asetuksen nojalla vaaditaan käännös tai translitterointi, tällainen käännös tai translitterointi on laadittava asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikkakunnan, jossa toisessa jäsenvaltiossa annettuun tuomioon vedotaan tai jossa hakemus tehdään, tuomioistuinmenettelyissä käytettävällä virallisella kielellä tai jollakin niistä kyseisen jäsenvaltion lain mukaisesti.

2. Käännökset tai translitteroinnit voidaan 53 ja 60 artiklassa tarkoitettuja lomakkeita varten laatia myös jollakin muulla unionin toimielinten virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, jonka tai jotka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä.

▼B

3. Tämän asetuksen mukaisen käännöksen on oltava sellaisen henkilön laatima, jolla on siihen kelpoisuus jossakin jäsenvaltiossa.

IV LUKU

VIRALLISET ASIAKIRJAT JA TUOMIOISTUIMESSA TEHDYT SOVINNOT

58 artikla

1. Virallinen asiakirja, joka on täytäntöönpanokelpoinen alkuperäjäsenvaltiossa, on täytäntöönpanokelpoinen muissa jäsenvaltioissa ilman tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista. Virallisen asiakirjan täytäntöönpanosta voidaan kieltäytyä ainoastaan, jos tällainen täytäntöönpano on selvästi vastoin vastaanottavan jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

Virallisiin asiakirjoihin sovelletaan tapauksen mukaan III luvun 2 jakson, 3 jakson 2 alajakson ja 4 jakson säännöksiä.

2. Täytäntöönpanopyynnön yhteydessä toimitetun virallisen asiakirjan on täytettävä edellytykset, jotka vaaditaan sen aitouden toteamiseksi alkuperäjäsenvaltiossa.

59 artikla

Tuomioistuimessa tehty sovinto, joka on täytäntöönpanokelpoinen alkuperäjäsenvaltiossa, on pantava täytäntöön muissa jäsenvaltioissa samoin edellytyksin kuin viralliset asiakirjat.

60 artikla

Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai tuomioistuimen on asiaan osallisen pyynnöstä annettava liitteen II mukaista lomaketta käyttäen todistus, jossa on yhteenveto viralliseen asiakirjaan sisältyvästä täytäntöönpanokelpoisesta velvoitteesta tai tuomioistuimessa tehtyyn sovintoon sisältyvästä asianosaisten välisestä sopimuksesta.

V LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

61 artikla

Tämän asetuksen yhteydessä jäsenvaltiossa annetuilta asiakirjoilta ei saa vaatia laillistamista eikä muuta vastaavaa muodollisuutta.

62 artikla

1. Tuomioistuimen on sovellettava kansallista lakiaan ratkaistessaan, onko asianosaisella kotipaikka jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.

2. Jos asianosaisella ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä, tuomioistuimen on sovellettava toisen jäsenvaltion lakia ratkaistessaan, onko asianosaisella kotipaikka tuossa jäsenvaltiossa.

▼B

63 artikla

1. Tätä asetusta sovellettaessa yhtiön tai muun oikeushenkilön kotipaikka on paikkakunta, missä sillä on

a) sääntömääräinen kotipaikka;

b) keskushallinto; tai

c) pääasiallinen toimipaikka.

2. Irlannin, Kyproksen ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta sääntömääräistä kotipaikkaa vastaa rekisteröity toimipaikka (”registered office”) tai, jos sellaista ei ole, perustamispaikka tai, jos sellaista ei ole, paikka, jonka lain mukaisesti muodostaminen tapahtui.

3. Kun jäsenvaltion tuomioistuimen on siinä vireillä olevassa asiassa ratkaistava, sijaitseeko trustin kotipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa, tuomioistuimen on sovellettava valtionsa kansainvälisen yksityisoikeuden säännöksiä.

64 artikla

Henkilö, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa ja jota syytetään tuottamuksellisesti tehdystä rikoksesta toisen jäsenvaltion, jonka kansalainen hän ei ole, rikostuomioistuimessa, voi käyttää puolustajanaan tähän tehtävään oikeutettua henkilöä siinäkin tapauksessa, että hän ei saavu tuomioistuimeen henkilökohtaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lain edullisempien säännösten soveltamista. Asiaa käsittelevä tuomioistuin voi kuitenkin määrätä, että vastaajan on saavuttava tuomioistuimeen henkilökohtaisesti; jos vastaaja ei ole saapunut paikalle, siviilikannetta koskevaa tuomiota, joka on annettu ilman, että hänellä on ollut mahdollisuus valmistautua vastaamaan asiassa, ei tarvitse tunnustaa eikä panna täytäntöön muissa jäsenvaltioissa.

65 artikla

1. Takuu- tai takausvaatimusta tai sivullisvaatimusta koskevan kanteen yhteydessä voidaan vedota 8 artiklan 2 kohdassa ja 13 artiklassa tarkoitettuun toimivaltaan komission 76 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 76 artiklan 2 kohdan nojalla laatimaan luetteloon sisällytetyissä jäsenvaltioissa ainoastaan siltä osin kuin se on niiden kansallisen lain mukaan mahdollista. Henkilö, jolla on kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa, voidaan kutsua osallistumaan oikeudenkäyntiin näiden jäsenvaltioiden tuomioistuimissa kyseisessä luettelossa esitettyjen, oikeudenkäynnistä kolmannelle tehtävää ilmoitusta koskevien sääntöjen nojalla.

2. Jäsenvaltiossa 8 artiklan 2 kohdan tai 13 artiklan nojalla annetut tuomiot on tunnustettava ja pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa III luvun säännösten mukaisesti. Oikeusvaikutukset, jotka 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sisällytetyissä jäsenvaltioissa annetuilla tuomioilla näiden jäsenvaltioiden lain mukaisesti voi olla kolmanteen nähden 1 kohtaa sovellettaessa, on tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sisällytettyjen jäsenvaltioiden on annettava neuvoston päätöksellä 2001/470/EY ([1]) perustetussa siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisessa verkostossa, jäljempänä ’Euroopan oikeudellinen verkosto’, tietoa siitä, miten 2 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettujen tuomioiden oikeusvaikutukset määritetään kyseisten jäsenvaltioiden kansallisen lain mukaisesti.

([1]) EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.

▼B

VI LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

66 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan sellaisiin oikeudenkäynteihin, jotka on pantu vireille, sellaisiin virallisiin asiakirjoihin, jotka on laadittu tai rekisteröity virallisina asiakirjoina, ja sellaisiin tuomioistuimessa tehtyihin sovintoihin, jotka on hyväksytty tai tehty 10 päivänä tammikuuta 2015 tai sen jälkeen.

2. Sen estämättä, mitä 80 artiklassa säädetään, asetusta (EY) N:o 44/2001 sovelletaan edelleen sellaisissa oikeudenkäynneissä annettuihin tuomioihin, jotka on pantu vireille, sellaisiin asiakirjoihin, jotka on laadittu tai rekisteröity virallisina asiakirjoina, ja sellaisiin tuomioistuimessa tehtyihin sovintoihin, jotka on hyväksytty tai tehty ennen 10 päivää tammikuuta 2015 ja jotka kuuluvat kyseisen asetuksen soveltamisalaan.

VII LUKU

SUHDE MUIHIN SÄÄDÖKSIIN

67 artikla

Tämä asetus ei vaikuta sellaisten säännösten soveltamiseen, joilla säännellään tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista tai täytäntöönpanoa erityisillä oikeudenaloilla ja jotka sisältyvät unionin säädöksiin tai tällaisten säädösten nojalla yhdenmukaistettuun kansalliseen lainsäädäntöön.

68 artikla

1. Tämä asetus korvaa vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksen jäsenvaltioiden välillä lukuun ottamatta niitä jäsenvaltioiden alueita, jotka kuuluvat kyseisen yleissopimuksen alueelliseen soveltamisalaan ja joihin tätä asetusta ei sovelleta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 355 artiklan nojalla.

2. Siltä osin kuin tämä asetus korvaa jäsenvaltioiden välillä vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksen määräykset, viittauksia kyseiseen yleissopimukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

69 artikla

Jollei 70 ja 71 artiklasta muuta johdu, tämä asetus korvaa jäsenvaltioiden välillä yleissopimukset, jotka koskevat samoja asioita kuin ne, joihin tätä asetusta sovelletaan. Tämä asetus korvaa erityisesti komission 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 76 artiklan 2 kohdan nojalla laatimaan luetteloon sisällytetyt yleissopimukset.

70 artikla

1. Edellä 69 artiklassa tarkoitetut yleissopimukset ovat edelleen voimassa asioissa, joihin tätä asetusta ei sovelleta.

▼B

2. Ne ovat edelleen voimassa myös sellaisten tuomioiden osalta, jotka on annettu, sellaisten virallisten asiakirjojen osalta, jotka on laadittu tai rekisteröity, ja sellaisten tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen osalta, jotka on hyväksytty tai tehty ennen asetuksen (EY) N:o 44/2001 voimaantulopäivää.

71 artikla

1. Tämä asetus ei vaikuta tuomioistuimen toimivaltaa tai tuomioiden tunnustamista tai täytäntöönpanoa erityisillä oikeudenaloilla säänteleviin yleissopimuksiin, joiden osapuolia jäsenvaltiot ovat.

2. Yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi 1 kohtaa sovelletaan seuraavasti:

a) tämä asetus ei estä erityistä oikeudenalaa koskevan yleissopimuksen osapuolena olevan jäsenvaltion tuomioistuinta vetoamasta kyseiseen sopimukseen toimivaltansa perusteeksi silloinkin, kun vastaajalla on kotipaikka sellaisessa toisessa jäsenvaltiossa, joka ei ole kyseisen yleissopimuksen osapuoli. Kannetta käsittelevän tuomioistuimen on kuitenkin sovellettava tämän asetuksen 28 artiklaa;

b) jäsenvaltiossa annetut tuomiot, jotka on antanut erityistä oikeudenalaa koskevaan yleissopimukseen toimivaltansa perustanut tuomioistuin, on tunnustettava ja pantava täytäntöön muissa jäsenvaltioissa tämän asetuksen mukaisesti.

Jos erityistä oikeudenalaa koskeva yleissopimus, jonka osapuolia ovat sekä alkuperäjäsenvaltio että vastaanottava jäsenvaltio, sisältää tuomioiden tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskevia ehtoja, niitä on noudatettava. Kuitenkin voidaan aina soveltaa tämän asetuksen säännöksiä, jotka koskevat tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa.

▼M1

71 a artikla

1. Tätä asetusta sovellettaessa 2 kohdassa tarkoitettua useille jäsenvaltioille yhteistä tuomioistuinta, jäljempänä ’yhteinen tuomioistuin’, pidetään jäsenvaltion tuomioistuimena, kun tällainen yhteinen tuomioistuin käyttää perustamisestaan tehdyn asiakirjan mukaisesti toimivaltaa asioissa, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.

2. Tätä asetusta sovellettaessa kukin seuraavista tuomioistuimista on yhteinen tuomioistuin:

a) yhdistetty patenttituomioistuin, joka on perustettu 19 päivänä helmikuuta 2013 allekirjoitetulla sopimuksella yhdistetystä patenttituomioistuimesta; ja

b) Benelux-maiden tuomioistuin, joka on perustettu Benelux-maiden tuomioistuimen perustamisesta ja perussäännöstä 31 päivänä maaliskuuta 1965 tehdyllä sopimuksella, jäljempänä ’Benelux-maiden tuomioistuimesta tehty sopimus’.

71 b artikla

Yhteisen tuomioistuimen toimivalta määräytyy seuraavasti:

▼M1

1) yhteinen tuomioistuin on toimivaltainen, jos yhteisen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn asiakirjan osapuolena olevan jäsenvaltion tuomioistuimet olisivat tämän asetuksen nojalla toimivaltaisia kyseisen asiakirjan soveltamisalaan kuuluvassa asiassa;

2) jos vastaajan kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa eikä tämä asetus muutoin anna toimivaltaa vastaajaan nähden, sovelletaan soveltuvin osin II lukua vastaajan kotipaikasta riippumatta.

   Väliaikaisia toimenpiteitä, turvaamistoimet mukaan lukien, voidaan hakea yhteiseltä tuomioistuimelta myös silloin, kun kolmannen valtion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään pääasian;

3) jos yhteisellä tuomioistuimella on toimivalta suhteessa 2 kohdassa tarkoitettuun vastaajaan riita-asiassa, joka koskee eurooppapatenttiin kohdistunutta rikkomusta, josta aiheutuu vahinkoa unionin sisällä, mainitulla tuomioistuimella voi myös olla toimivalta tutkia asiaa tällaisesta rikkomuksesta unionin ulkopuolella aiheutuvien vahinkojen osalta.

   Tällainen toimivalta edellyttää, että vastaajalle kuuluvaa omaisuutta on jossakin yhteisen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn asiakirjan osapuolena olevassa jäsenvaltiossa ja riita-asialla on riittävä yhteys johonkin tällaiseen jäsenvaltioon.

71 c artikla

1. Edellä olevia 29–32 artiklaa sovelletaan, kun kanne on nostettu yhteisessä tuomioistuimessa ja sellaisen jäsenvaltion tuomioistuimessa, joka ei ole yhteisen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn asiakirjan osapuoli.

2. Edellä olevia 29–32 artiklaa sovelletaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 83 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana kanteisiin, jotka on nostettu yhdistetyssä patenttituomioistuimessa ja sellaisen jäsenvaltion tuomioistuimessa, joka on yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen osapuoli.

71 d artikla

Tätä asetusta sovelletaan seuraavien tuomioiden tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon:

a) yhteisen tuomioistuimen antamat tuomiot, jotka on tunnustettava ja pantava täytäntöön jäsenvaltiossa, joka ei ole yhteisen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn asiakirjan osapuoli; ja

b) sellaisen jäsenvaltion, joka ei ole yhteisen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn asiakirjan osapuoli, tuomioistuinten antamat tuomiot, jotka on tunnustettava ja pantava täytäntöön kyseisen asiakirjan osapuolena olevassa jäsenvaltiossa.

Jos kuitenkin yhteisen tuomioistuimen antaman tuomion tunnustamista ja täytäntöönpanoa haetaan jäsenvaltiossa, joka on yhteisen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn asiakirjan osapuoli, tämän asetuksen säännösten sijasta sovelletaan kyseisessä asiakirjassa olevia tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia määräyksiä.

▼B

72 artikla

Tämä asetus ei vaikuta sopimuksiin, joilla jäsenvaltiot ennen asetuksen (EY) N:o 44/2001 voimaantuloa ovat vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksen 59 artiklan mukaisesti sitoutuneet olemaan tunnustamatta tuomiota, joka on annettu toisessa mainitun yleissopimuksen sopimusvaltiossa sellaista vastaajaa vastaan, jolla on kotipaikka tai asuinpaikka kolmannessa valtiossa, jos tuomion antaneen tuomioistuimen toimivalta kyseisen yleissopimuksen 4 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa on voinut perustua ainoastaan johonkin saman yleissopimuksen 3 artiklan toisessa kohdassa yksilöityyn toimivaltaperusteeseen.

73 artikla

1. Tämä asetus ei vaikuta vuoden 2007 Luganon yleissopimuksen soveltamiseen.

2. Tämä asetus ei vaikuta vuoden 1958 New Yorkin yleissopimuksen soveltamiseen.

3. Tämä asetus ei vaikuta sellaisten kahdenvälisten sopimusten soveltamiseen, jotka kolmas valtio ja jäsenvaltio ovat tehneet ennen asetuksen (EY) N:o 44/2001 voimaantulopäivää ja jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita.

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

74 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava Euroopan oikeudellisen verkoston puitteissa kuvaus kansallisista täytäntöönpanosäännöistä ja -menettelyistä, muun muassa toimivaltaisista täytäntöönpanoviranomaisista, sekä tiedot mahdollisista täytäntöönpanoa koskevista rajoituksista, erityisesti velallisen suojaa koskevista säännöistä sekä määräajoista tai vanhentumisajoista, kyseisten tietojen saattamiseksi yleisön saataville.

Jäsenvaltioiden on pidettävä nämä tiedot jatkuvasti ajan tasalla.

75 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2014

a) tuomioistuimet, joille täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskeva hakemus on toimitettava 47 artiklan 1 kohdan nojalla;

b) tuomioistuimet, joille täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevasta hakemuksesta annettua päätöstä koskeva muutoksenhaku on osoitettava 49 artiklan 2 kohdan nojalla;

c) tuomioistuimet, joille mahdollinen jatkomuutoksenhaku on osoitettava 50 artiklan nojalla; ja

▼B

d) kielet, jotka on hyväksytty 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lomakkeiden käännöksiä varten.

Komissio saattaa nämä tiedot yleisön saataville asianmukaisilla tavoilla, erityisesti Euroopan oikeudellisen verkoston kautta.

76 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle

a) 5 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tuomioistuimen toimivaltaa koskevat säännöt;

b) 65 artiklassa tarkoitetut oikeudenkäynnistä kolmannelle tehtävää ilmoitusta koskevat säännöt; ja

c) 69 artiklassa tarkoitetut yleissopimukset.

2. Komissio laatii jäsenvaltioiden 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten perusteella asiaa koskevat luettelot.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisista myöhemmistä muutoksista, jotka olisi tehtävä näihin luetteloihin. Komissio muuttaa vastaavasti kyseisiä luetteloita.

4. Komissio julkaisee luettelot ja niihin tehdyt mahdolliset myöhemmät muutokset *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Komissio saattaa kaikki 1 ja 3 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville muilla asianmukaisilla tavoilla, erityisesti Euroopan oikeudellisen verkoston kautta.

77 artikla

Siirretään komissiolle valta antaa liitteiden I ja II muuttamisesta delegoituja säädöksiä 78 artiklan mukaisesti.

78 artikla

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 77 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi 9 päivästä tammikuuta 2013.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 77 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

▼B

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 77 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

79 artikla

Komissio antaa 11 päivänä tammikuuta 2022 mennessä Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomukseen on sisällyttävä arvio mahdollisesta tarpeesta ulottaa tuomioistuimen toimivaltaa koskevat säännöt koskemaan vastaajia, joilla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa, ottaen huomioon tämän asetuksen toimivuus ja mahdollinen kansainvälisellä tasolla tapahtunut kehitys. Kertomukseen liitetään tarvittaessa tämän asetuksen muuttamista koskeva ehdotus.

80 artikla

Tällä asetuksella kumotaan asetus (EY) N:o 44/2001. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

81 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 10 päivästä tammikuuta 2015 lukuun ottamatta 75 ja 76 artiklaa, joita sovelletaan 10 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

▼B

LIITE I

TODISTUS SIVIILI- JA KAUPPAOIKEUDELLISISSA ASIASSA ANNETUSTA TUOMIOSTA

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 53 artikla

1. TUOMION ANTANUT TUOMIOISTUIN

1.1. Nimi:

1.2. Osoite:

1.2.1. Katuosoite/Postilokero:

1.2.2. Postitoimipaikka ja postinumero:

1.2.3. Jäsenvaltio:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Puhelin:

1.4. Faksi:

1.5. Sähköpostiosoite (jos käytettävissä):

2. Kantaja(t) ([1])

2.1. Sukunimi, etunimi (etunimet) / Yrityksen tai yhteisön nimi:

2.2. Tunnistenumero (soveltuvin osin ja jos käytettävissä):

2.3. Syntymäaika (pp/kk/vvvv) ja -paikka tai, jos kyseessä on oikeushenkilö, perustamis-, muodostamis- tai rekisteröintiaika ja -paikka (soveltuvin osin ja jos käytettävissä):

2.4. Osoite:

2.4.1. Katuosoite/Postilokero-osoite:

2.4.2. Postitoimipaikka ja postinumero:

2.4.3. Maa:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Other (please specify (ISO-code)) ☐

2.5. Sähköpostiosoite (jos käytettävissä):

3. VASTAAJA(t) ([2])

3.1. Sukunimi, etunimi (etunimet) / Yrityksen tai yhteisön nimi:

3.2. Tunnistenumero (soveltuvin osin ja jos käytettävissä):

3.3. Syntymäaika (pp/kk/vvvv) ja -paikka tai, jos kyseessä on oikeushenkilö, perustamis-, muodostamis- tai rekisteröintiaika ja -paikka (soveltuvin osin ja jos käytettävissä):

3.4. Osoite:

3.4.1. Katuosoite/Postilokero-osoite:

3.4.2. Postitoimipaikka ja postinumero:

3.4.3. Maa:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Muu (mainitaan ISO-koodi) ☐

3.5. Sähköpostiosoite (jos käytettävissä):

▼B

4. TUOMIO

4.1. Tuomion päivämäärä (pp/kk/vvvv):

4.2. Tuomion viitenumero:

4.3. Tuomio on annettu vastaajan poissa ollessa:

4.3.1. ☐ Ei

4.3.2. ☐ Kyllä (mainitaan päivämäärä (pp/kk/vvvv), jolloin haastehakemus tai vastaava asiakirja on annettu tiedoksi vastaajalle):

4.4. Tuomio on täytäntöönpanokelpoinen alkuperäjäsenvaltiossa ilman lisäehtoja:

4.4.1. ☐ Kyllä (mainitaan soveltuvin osin päivämäärä (pp/kk/vvvv), jolloin tuomio on tullut täytäntöönpanokelpoiseksi):

4.4.2. ☐ Kyllä, mutta vain seuraavia henkilöitä vastaan (täsmennetään):

4.4.3. ☐ Kyllä, mutta vain rajoitetuilta osin (täsmennetään):

4.4.4. ☐ Tuomio ei sisällä täytäntöönpanokelpoista velvoitetta

4.5. Tuomio on todistuksen antamispäivään mennessä annettu tiedoksi vastaajalle (vastaajille):

4.5.1. ☐ Kyllä (mainitaan tiedoksiantopäivä (pp/kk/vvvv), jos tiedossa):

4.5.1.1. Tuomio on annettu tiedoksi seuraavalla kielellä (seuraavilla kielillä):

BG ☐ ES ☐ CS ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR ☐ GA ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV ☐ Muu (mainitaan ISO-koodi) ☐

4.5.2. ☐ Ei tuomioistuimen tiedossa

4.6. Tuomion sisältö ja korko:

4.6.1. Rahavaadetta koskeva tuomio ([3])

4.6.1.1. Lyhyt kuvaus asiasta:

4.6.1.2. Tuomioistuin on määrännyt, että

..... (sukunimi, etunimi (etunimet) / yrityksen tai yhteisön nimi) ([4])

suorittaa maksun, jonka saajana on

..... (sukunimi, etunimi (etunimet) / yrityksen tai yhteisön nimi)

4.6.1.2.1. Jos useamman kuin yhden henkilön on katsottu olevan vastuussa samasta saatavasta, koko määrä voidaan periä keneltä tahansa heistä:

4.6.1.2.1.1. ☐ Kyllä

4.6.1.2.1.2. ☐ Ei

4.6.1.3. Rahayksikkö:

☐ euro (EUR) ☐ Bulgarian lev (BGN) ☐ Tšekin koruna (CZK) ☐ Unkarin forintti ☐ Liettuan liti (LTL) ☐ Latvian lati (LVL) ☐ Puolan zloty (PLN) ☐ Yhdistyneen kuningaskunnan punta (GBP) ☐ Romanian leu (RON) ☐ Ruotsin kruunu (SEK) ☐ Muu (mainitaan ISO-koodi):

4.6.1.4. Pääoman määrä:

4.6.1.4.1. ☐ Maksetaan kerralla

▼B

4.6.1.4.2. ☐ Maksetaan erissä ([5])

Eräpäivä (pp/kk/vvvv)	Määrä

4.6.1.4.3. ☐ Maksetaan määräajoin

4.6.1.4.3.1. ☐ Kerran päivässä

4.6.1.4.3.2. ☐ Kerran viikossa

4.6.1.4.3.3. ☐ Muutoin (aikaväli):

4.6.1.4.3.4. Alkaen (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma):

4.6.1.4.3.5. Soveltuvin osin päättyen (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma):

4.6.1.5. Mahdollinen korko:

4.6.1.5.1. Korko:

4.6.1.5.1.1. ☐ Ei määritetty tuomiossa

4.6.1.5.1.2. ☐ Määritetty tuomiossa seuraavasti:

4.6.1.5.1.2.1. Määrä:

tai

4.6.1.5.1.2.2. Korkoprosentti … %

4.6.1.5.1.2.3. Korko alkaen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ja päättyen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ([6])

4.6.1.5.2. ☐ Lakisääteinen korko (soveltuvin osin), jonka laskentaperusteena on (peruste täsmennettävä

4.6.1.5.2.1. Korko alkaen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ja päättyen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ([6])

4.6.1.5.3. ☐ Pääomitettu korko (soveltuvin osin, täsmennettävä):

4.6.2. Tuomio, jossa määrätään väliaikainen toimenpide tai turvaamistoimi:

4.6.2.1. Lyhyt kuvaus pääasiasta ja määrätystä toimenpiteestä:

4.6.2.2. Toimenpiteen on määrännyt tuomioistuin, joka on toimivaltainen käsittelemään pääasian

4.6.2.2.1. ☐ Kyllä

4.6.3. Muu tuomio

4.6.3.1. Lyhyt kuvaus pääasiasta ja tuomioistuimen ratkaisusta:

4.7. Kulut ([7]):

4.7.1. Rahayksikkö:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgarian lev (BGN) ☐ Tšekin koruna (CZK) ☐ Unkarin forintti (HUF) ☐ Liettuan liti (LTL) ☐ Latvian lati (LVL) ☐ Polish zloty (PLN) ☐ Yhdistyneen kuningaskunnan punta (GBP) ☐ Romanian leu (RON) ☐ Ruotsin kruunu (SEK) ☐ Muu (mainitaan ISO-koodi):

4.7.2. Seuraava(t) henkilö(t), jo(i)ta vastaan täytäntöönpanoa haetaan, on määrätty maksamaan kulut:

4.7.2.1. Sukunimi, etunimi (etunimet) / Yrityksen tai yhteisön nimi: ([8])

4.7.2.2. Jos useampi kuin yksi henkilö on määrätty maksamaan kulut, koko määrä voidaan periä keneltä tahansa heistä:

▼B

4.7.2.2.1. ☐ Kyllä

4.7.2.2.2. ☐ Ei

4.7.3. Korvattaviksi haetaan seuraavia kuluja: ([9])

4.7.3.1. ☐ Kulut on määritetty tuomiossa kokonaismääränä (täsmennettävä määrä):

4.7.3.2. ☐ Kulut on määritetty tuomiossa prosenttiosuutena kokonaiskuluista (täsmennettävä prosenttiosuus):

4.7.3.3. ☐ Vastuu kuluista on määritetty tuomiossa, ja täsmälliset määrät ovat seuraavat:

4.7.3.3.1. ☐ Oikeudenkäyntimaksut:

4.7.3.3.2. ☐ Asianajajan palkkiot:

4.7.3.3.3. ☐ Asiakirjojen tiedoksiantokulut:

4.7.3.3.4. ☐ Muut:

4.7.3.4. ☐ Muu (täsmennettävä):

4.7.4. Kuluista maksettava korko:

4.7.4.1. ☐ Ei sovelleta

4.7.4.2. ☐ Korko määritetty tuomiossa

4.7.4.2.1. ☐ Määrä:

tai

4.7.4.2.2. ☐ Korkoprosentti … %

4.7.4.2.2.1. Korko alkaen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ja päättyen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ([6])

4.7.4.3. ☐ Lakisääteinen korko (soveltuvin osin), jonka laskentaperusteena on (peruste täsmennettävä):

4.7.4.3.1. Korko alkaen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ja päättyen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ([6])

4.7.4.4. ☐ Pääomitettu korko (soveltuvin osin, täsmennettävä):

Paikka: …

Tuomion antaneen tuomioistuimen allekirjoitus ja/tai leima:

([1]) Lisätään kaikkien kantajien tiedot, jos tuomio koskee useampia kantajia.
([2]) Lisätään kaikkien vastaajien tiedot, jos tuomio koskee useampia vastaajia.
([3]) Jos tuomio koskee ainoastaan sellaiseen vaateeseen liittyviä kuluja, joka on ratkaistu aikaisemmassa tuomiossa, jätetään kohta 4.6.1. tyhjäksi ja siirrytään kohtaan 4.7.
([4]) Jos useampi kuin yksi henkilö on määrätty suorittamaan maksu, lisätään kaikkien henkilöiden tiedot.
([5]) Lisätään kaikkien erien tiedot..
([6]) Lisätään kaikkien kausien tiedot, jos kausia on useampia.
([7]) Lisätään kaikkien henkilöiden tiedot, jos henkilöitä on useampia.
([8]) Jos kulut voidaan periä usealta henkilöltä, lisätään kulueritelmä kustakin henkilöstä erikseen.
([9]) Lisätään kaikkien kausien lukumäärä, jos kausia on useampia.

▼B

LIITE II

TODISTUS SIVIILI- JA KAUPPAOIKEUDELLISESSA ASIASSA ANNETUSTA VIRALLISESTA ASIAKIRJASTA / TUOMIOISTUIMESSA TEHDYSTÄ SOVINNOSTA

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 60 artikla

1. TODISTUKSEN ANTAVA TUOMIOISTUIN TAI TOIMIVALTAINEN VIRANOMAINEN

1.1. Nimi:

1.2. Osoite:

1.2.1. Katuosoite/Postilokero:

1.2.2. Postitoimipaikka ja postinumero:

1.2.3. Jäsenvaltio:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Puhelin:

1.4. Faksi:

1.5. Sähköpostiosoite (jos käytettävissä):

2. VIRALLINEN ASIAKIRJA

2.1. Virallisen asiakirjan laatinut viranomainen (jos eri kuin todistuksen antava viranomainen)

2.1.1. Viranomaisen nimi ja asema:

2.1.2. Osoite:

2.2. Päivämäärä (pp/kk/vvvv), jolloin kohdassa 2.1 tarkoitettu viranomainen on laatinut virallisen asiakirjan:

2.3. Virallisen asiakirjan viitenumero (soveltuvin osin):

2.4. Päivämäärä (pp/kk/vvvv), jolloin virallinen asiakirja on rekisteröity alkuperäjäsenvaltiossa (täytettävä vain, jos rekisteröintipäivä määrittää asiakirjan oikeusvaikutukset ja kyseinen päivämäärä on eri kuin kohdassa 2.2 mainittu päivämäärä):

2.4.1. Viitenumero rekisterissä (soveltuvin osin):

3. TUOMIOISTUIMESSA TEHTY SOVINTO

3.1. Tuomioistuin, joka on hyväksynyt sovinnon tai jossa sovinto on tehty (jos eri kuin todistuksen antava viranomainen)

3.1.1. Tuomioistuimen nimi:

3.1.2. Osoite:

3.2. Tuomioistuimessa tehdyn sovinnon päivämäärä (pp/kk/vvvv):

3.3. Tuomioistuimessa tehdyn sovinnon viitenumero:

4. VIRALLISEN ASIAKIRJAN / TUOMIOISTUIMESSA TEHDYN SOVINNON ASIANOSAISET:

4.1. Velkojan/Velkojien nimi/nimet (sukunimi, etunimi (etunimet) / yrityksen tai yhteisön nimi) ([1]) :

4.1.1. Tunnistenumero (soveltuvin osin ja jos käytettävissä):

4.1.2. Syntymäaika (pp/kk/vvvv) ja -paikka tai, jos kyseessä on oikeushenkilö, perustamis-, muodostamis- tai rekisteröintiaika ja -paikka (soveltuvin osin ja jos käytettävissä):

4.2. Velallisen/Velallisten nimi/nimet (sukunimi, etunimi (etunimet) / yrityksen tai yhteisön nimi) ([2]) :

4.2.1. Tunnistenumero (soveltuvin osin ja jos käytettävissä):

4.2.2. Syntymäaika (pp/kk/vvvv) ja -paikka tai, jos kyseessä on oikeushenkilö, perustamis-, muodostamis- tai rekisteröintiaika ja -paikka (soveltuvin osin ja jos käytettävissä):

4.3. Mahdollisten muiden asianosaisten nimi (sukunimi, etunimi (etunimet) / yrityksen tai yhteisön nimi): ([3])

▼B

4.3.1. Tunnistenumero (soveltuvin osin ja jos käytettävissä):

4.3.2. Syntymäaika (pp/kk/vvvv) ja -paikka tai, jos kyseessä on oikeushenkilö, perustamis-, muodostamis- tai rekisteröintiaika ja -paikka (soveltuvin osin ja jos käytettävissä):

5. VIRALLISEN ASIAKIRJAN / TUOMIOISTUIMESSA TEHDYN SOVINNON TÄYTÄNTÖÖNPANOKELPOISUUS ALKUPERÄJÄSENVALTIOSSA

5.1. Virallinen asiakirja / Tuomioistuimessa tehty sovinto on täytäntöönpanokelpoinen alkuperäjäsenvaltiossa

5.1.1. ☐ Kyllä

5.2. Virallisen asiakirjan / Tuomioistuimessa tehdyn sovinnon sisältö ja korko

5.2.1 Rahavaadetta koskeva virallinen asiakirja / tuomioistuimessa tehty sovinto

5.2.1.1. Lyhyt kuvaus pääasiasta:

5.2.1.2. Virallisen asiakirjan / Tuomioistuimessa tehdyn sovinnon mukaan

..... (sukunimi, etunimi (etunimet) / yrityksen tai yhteisön nimi) ([4])

suorittaa maksun, jonka saajana on

..... (sukunimi, etunimi (etunimet) / yrityksen tai yhteisön nimi)

5.2.1.2.1. Jos useamman kuin yhden henkilön on katsottu olevan vastuussa samasta saatavasta, koko määrä voidaan periä keneltä tahansa heistä:

5.2.1.2.1.1. ☐ Kyllä

5.2.1.2.1.2. ☐ Ei

5.2.1.3. Rahayksikkö:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgarian lev (BGN) ☐ Tšekin koruna (CZK) ☐ Unkarin forintti (HUF) ☐ Liettuan liti (LTL) ☐ Latvian lati (LVL) ☐ Puolan zloty (PLN) ☐ Yhdistyneen kuningaskunnan punta (GBP) ☐ Romanian leu (RON) ☐ Ruotsin kruunu (SEK) ☐ Muu (mainitaan ISO-koodi):

5.2.1.4. Pääoman määrä:

5.2.1.4.1. ☐ Maksetaan kerralla

5.2.1.4.2. ☐ Maksetaan erissä ([5])

Eräpäivä (pp/kk/vvvv)	Määrä

5.2.1.4.3. ☐ Maksetaan määräajoin

5.2.1.4.3.1. ☐ Kerran päivässä

5.2.1.4.3.2. ☐ Kerran viikossa

5.2.1.4.3.3. ☐ Muutoin (aikaväli):

5.2.1.4.3.4. Alkaen (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma):

5.2.1.4.3.5. Soveltuvin osin päättyen (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma):

5.2.1.5. Mahdollinen korko

5.2.1.5.1. Korko:

5.2.1.5.1.1. ☐ Ei määritetty virallisessa asiakirjassa / tuomioistuimessa tehdyssä sovinnossa

5.2.1.5.1.2. ☐ Määritetty virallisessa asiakirjassa / tuomioistuimessa tehdyssä sovinnossa seuraavasti:

▼B

5.2.1.5.1.2.1. Määrä:

tai

5.2.1.5.1.2.2. Korkoprosentti … %

5.2.1.5.1.2.3. Korko alkaen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ja päättyen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ([6])

5.2.1.5.2. ☐ Lakisääteinen korko (soveltuvin osin), jonka laskentaperusteena on (peruste täsmennettävä):

5.2.1.5.2.1. Korko alkaen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ja päättyen ..... (päivämäärä (pp/kk/vvvv) tai tapahtuma) ([6])

5.2.1.5.3. ☐ Pääomitettu korko (soveltuvin osin, täsmennettävä):

5.2.2. Muuta kuin rahavaateeseen liittyvää täytäntöönpanokelpoista velvoitetta koskeva virallinen asiakirja / tuomioistuimessa tehty sovinto:

5.2.2.1. Lyhyt kuvaus täytäntöönpanokelpoisesta velvoitteesta:

5.2.2.2. Kohdassa 5.2.2.1 tarkoitettu velvoite on täytäntöönpanokelpoinen seuraavaa henkilöä (seuraavia henkilöitä) ([7]) vastaan (sukunimi, etunimi (etunimet) / yrityksen tai yhteisön nimi) ([6]):

Paikka: …

Todistuksen antavan tuomioistuimen tai toimivaltaisen viranomaisen allekirjoitus ja/tai leima:

([1]) Lisätään kaikkien velkojien tiedot, jos velkojia on useampia.
([2]) Lisätään kaikkien velallisten tiedot, jos velallisia on useampia.
([3]) Lisätään mahdollisten muiden asianosaisten tiedot.
([4]) Jos useampi kuin yksi henkilö on määrätty suorittamaan maksu, lisätään kaikkien henkilöiden tiedot.
([5]) Lisätään kaikkien erien tiedot.
([6]) Lisätään kaikkien kausien tiedot, jos kausia on useampia.
([7]) Lisätään kaikkien henkilöiden tiedot, jos henkilöitä on useampia.

▼B

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 44/2001	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan johdantolause	1 artiklan 2 kohdan johdantolause
1 artiklan 2 kohdan a alakohta	1 artiklan 2 kohdan a ja f alakohta
1 artiklan 2 kohdan b–d alakohta	1 artiklan 2 kohdan b–d alakohta
—	1 artiklan 2 kohdan e alakohta
1 artiklan 3 kohta	—
—	2 artikla
2 artikla	4 artikla
3 artikla	5 artikla
4 artikla	6 artikla
5 artiklan johdantolause	7 artiklan johdantolause
5 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	—
5 artiklan 3 ja 4 kohta	7 artiklan 2 ja 3 kohta
—	7 artiklan 4 kohta
5 artiklan 5–7 kohta	7 artiklan 5–7 kohta
6 artikla	8 artikla
7 artikla	9 artikla
8 artikla	10 artikla
9 artikla	11 artikla
10 artikla	12 artikla
11 artikla	13 artikla
12 artikla	14 artikla
13 artikla	15 artikla
14 artikla	16 artikla
15 artikla	17 artikla
16 artikla	18 artikla
17 artikla	19 artikla
18 artikla	20 artikla
19 artiklan 1 ja 2 alakohta	21 artiklan 1 kohta
—	21 artiklan 2 kohta
20 artikla	22 artikla
21 artikla	23 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 44/2001	Tämä asetus
22 artikla	24 artikla
23 artiklan 1 ja 2 kohta	25 artiklan 1 ja 2 kohta
23 artiklan 3 kohta	—
23 artiklan 4 ja 5 kohta	25 artiklan 3 ja 4 kohta
—	25 artiklan 5 kohta
24 artikla	26 artiklan 1 kohta
—	26 artiklan 2 kohta
25 artikla	27 artikla
26 artikla	28 artikla
27 artiklan 1 kohta	29 artiklan 1 kohta
—	29 artiklan 2 kohta
27 artiklan 2 kohta	29 artiklan 3 kohta
28 artikla	30 artikla
29 artikla	31 artiklan 1 kohta
—	31 artiklan 2 kohta
—	31 artiklan 3 kohta
—	31 artiklan 4 kohta
30 artikla	32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
—	32 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
—	32 artiklan 2 kohta
—	33 artikla
—	34 artikla
31 artikla	35 artikla
32 artikla	2 artiklan a alakohta
33 artikla	36 artikla
—	37 artikla
—	39 artikla
—	40 artikla
—	41 artikla
—	42 artikla
—	43 artikla
—	44 artikla
34 artikla	45 artiklan 1 kohdan a–d alakohta
35 artiklan 1 kohta	45 artiklan 1 kohdan e alakohta
35 artiklan 2 kohta	45 artiklan 2 kohta
35 artiklan 3 kohta	45 artiklan 3 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 44/2001	Tämä asetus
—	45 artiklan 4 kohta
36 artikla	52 artikla
37 artiklan 1 kohta	38 artiklan a alakohta
38 artikla	—
39 artikla	—
40 artikla	—
41 artikla	—
42 artikla	—
43 artikla	—
44 artikla	—
45 artikla	—
46 artikla	—
47 artikla	—
48 artikla	—
—	46 artikla
—	47 artikla
—	48 artikla
—	49 artikla
—	50 artikla
—	51 artikla
—	54 artikla
49 artikla	55 artikla
50 artikla	—
51 artikla	56 artikla
52 artikla	—
53 artikla	—
54 artikla	53 artikla
55 artiklan 1 kohta	—
55 artiklan 2 kohta	37 artiklan 2 kohta, 47 artiklan 3 kohta ja 57 artikla
56 artikla	61 artikla
57 artiklan 1 kohta	58 artiklan 1 kohta
57 artiklan 2 kohta	—
57 artiklan 3 kohta	58 artiklan 2 kohta
57 artiklan 4 kohta	60 artikla
58 artikla	59 artikla ja 60 artikla
59 artikla	62 artikla
60 artikla	63 artikla
61 artikla	64 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 44/2001	Tämä asetus
62 artikla	3 artikla
63 artikla	—
64 artikla	—
65 artikla	65 artiklan 1 ja 2 kohta
—	65 artiklan 3 kohta
66 artikla	66 artikla
67 artikla	67 artikla
68 artikla	68 artikla
69 artikla	69 artikla
70 artikla	70 artikla
71 artikla	71 artikla
72 artikla	72 artikla
—	73 artikla
73 artikla	79 artikla
74 artiklan 1 kohta	75 artiklan ensimmäisen kohdan a, b ja c alakohta ja 76 artiklan 1 kohdan a alakohta
74 artiklan 2 kohta	77 artikla
—	78 artikla
—	80 artikla
75 artikla	—
76 artikla	81 artikla
Liite I	76 artiklan 1 kohdan a alakohta
Liite II	75 artiklan a alakohta
Liite III	75 artiklan b alakohta
Liite IV	75 artiklan c alakohta
Liite V	Liite I ja liite II
Liite VI	Liite II
—	Liite III